

Ústavní zákona z let 1989-1992

Ústavní zákon č. 135/1989 Sb. ze dne 29. listopadu 1989, kterým se mění ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky

FS ČSSR se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky, se mění takto:

1. Článek 4 se vypouští.

2. Článek 6 zní:

"Národní fronta je politickým výrazem svazku národů a národností, sociálních vrstev a zájmových skupin. Mohou se v ní sdružovat politické strany, společenské a zájmové organizace."

3. Článek 16 odst. 1 zní:

"(1) Veškerá kulturní politika v Československu, rozvoj vzdělání, výchova a vyučování jsou vedeny v duchu vědeckého poznání a v souladu se zásadami vlastenectví, humanity a demokracie."

Čl.II Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Husák v. r. v z. Marko v. r. Adamec v. r.

Ústavní zákon č. 161/1989 Sb. ze dne 19. prosince 1989, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci

FS ČSSR se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, se mění a doplňuje takto:

1. V článku 62 odst. 3 se konec druhé věty upravuje takto: "... nejpozději do 40 dnů, v tomto případě se koná volba veřejným hlasováním."

2. V článku 62 odst. 3 se doplňuje třetí věta tohoto znění: "Funkční období takto zvoleného prezidenta končí do 40 dnů po ustavení nového Federálního shromáždění zvoleného ve svobodných, demokratických volbách."

Čl.II Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Čalfa v. r.

též na místě prezidenta republiky podle čl. 64
ústavního zákona o československé federaci

Kukrál v. r.

Ústavní zákon č. 182/1989 Sb. ze dne 28. prosince 1989, kterým se mění ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci

FS ČSSR se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, se mění takto:

Článek 63 zní:

"Čl. 63

Prezident Československé socialistické republiky skládá před Federálním shromážděním tento slib:

"Slibuji na svou čest a svědomí věrnost Československé socialistické republice. Budu dbát blaha národů a národností v ní žijících, své povinnosti budu konat podle vůle lidu a v zájmu lidu a zachovávat ústavu a ostatní zákony."

Čl.II Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Čalfa v. r.

též na místě prezidenta republiky podle čl. 64

ústavního zákona o československé federaci

Kukrál v. r.

Ústavní zákon č. 183/1989 Sb. ze dne 28. prosince 1989 o volbě nových poslanců zákonodárných sborů

FS ČSSR se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

1. Uprázdní-li se funkce poslance Federálního shromáždění, České národní rady a Slovenské národní rady, doplňovací volby se nekonají. Zákonodárný sbor doplní počet svých členů volbou. Návrhy na nové poslance předkládají politické strany po vzájemné dohodě s Občanským fórem v České socialistické republice a Veřejností proti násilí ve Slovenské socialistické republice.

2. Při volbě poslance Sněmovny národů platí zákaz majorizace.

Čl.II

1. Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

2. Článek I pozbývá účinnosti dnem provedení voleb do zákonodárných sborů, nejpozději dnem 31. prosince 1990.

Čalfa v. r. též na místě prezidenta republiky podle čl. 64 ústavního zákona o československé federaci Kukrál v. r.

Ústavní zákon č. 13/1990 Sb. ze dne 23. ledna 1990 o změně v soustavě federálních ústředních orgánů, v jejichž čele stojí člen vlády Československé socialistické republiky

FS ČSSR se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Z dosavadního federálního ministerstva dopravy a spojů zřízeného ústavním zákonem č. 42/1988 Sb., o změnách v soustavě federálních ústředních orgánů, v jejichž čele stojí člen vlády Československé socialistické republiky, se zřizují federální ministerstvo dopravy a federální ministerstvo spojů.

Čl.II

Pokud dosavadní zákony a jiné právní předpisy svěřují působnost dosavadnímu federálnímu ministerstvu dopravy a spojů, vykonává tuto působnost v oblasti dopravy federální ministerstvo dopravy a v oblasti spojů federální ministerstvo spojů.

Čl.III

(1) Práva a povinnosti z pracovněprávních a jiných vztahů přecházejí z dosavadního federálního ministerstva dopravy a spojů na federální ministerstva, která z něj byla zřízena tímto ústavním zákonem.

(2) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů, které zanikly do dne rozdělení federálního ministerstva dopravy a spojů, přejímá federální ministerstvo dopravy zřízené tímto ústavním zákonem.

Čl.IV

Zrušuje se čl. I odst. 1 ústavního zákona č. 42/1988 Sb., o změnách v soustavě federálních ústředních orgánů, v jejichž čele stojí člen vlády Československé socialistické republiky.

Čl.V

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. února 1990.

V. Havel v. r. A. Dubček v. r. M. Čalfa v. r.

Ústavní zákon č. 14/1990 Sb. ze dne 23. ledna 1990 o odvolávání poslanců zastupitelských sborů a volbě nových poslanců národních výborů

FS ČSSR se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

(1) Poslanci Federálního shromáždění, České národní rady, Slovenské národní rady a národních výborů všech stupňů, kteří v zájmu vyrovnaní rozložení politických sil nebo vzhledem k svému dosavadnímu působení neskýtají záruky rozvoje politické demokracie, mohou být ze své funkce odvoláni politickou stranou, jejímiž jsou členy. Poslance bez stranické příslušnosti může odvolat příslušný orgán Národní fronty po vzájemné dohodě s Občanským fórem v České socialistické republice a s hnutím Veřejnost proti násilí ve Slovenské socialistické republice.

(2) Předsednictva sněmoven Federálního shromáždění, předsednictva národních rad a rady národních výborů vezmou odvolávání poslanců na vědomí.

(3) Ustanovení volebních zákonů o odvolávání poslanců voliči zůstávají nedotčena.

Čl.II

Národní výbor může doplnit počet svých členů volbou na návrh předložený Občanským fórem v České socialistické republice a hnutím Veřejnost proti násilí ve Slovenské socialistické republice po vzájemné dohodě s politickými stranami a s příslušným orgánem Národní fronty.

Čl.III

(1) Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Články I a II pozbývají účinnosti dnem 31. března 1990.

Ústavní zákon č. 46/1990 Sb. ze dne 27. února 1990, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky, a ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci

FS ČSSR se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky, se mění takto:

1. Článek 2 odstavec 2 zní:

"(2) Státní moc vykonává lid zastupitelskými sbory, které jsou jím voleny."

2. Článek 3 odstavec 2 zní:

"(2) Členové zastupitelských sborů - poslanci - jsou povinni vykonávat svůj mandát osobně, podle svého svědomí a nejlepšího přesvědčení; nejsou vázáni příkazy, které se týkají výkonu mandátu."

Dosavadní odstavec 3 se vypouští.

3. Článek 88 odstavec 4 zní:

"(4) Znění slibu poslance národního výboru stanoví ústavní zákony národních rad."

Čl.II

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, se mění a doplňuje takto:

1. Článek 30 odstavec 1 zní:

"(1) Sněmovna lidu má 150 poslanců, kteří jsou voleni v celé Československé socialistické republice přímou volbou."

2. Článek 103 odstavec 1 zní:

"(1) Počet poslanců České národní rady stanoví ústavní zákon České národní rady. Počet poslanců Slovenské národní rady stanoví ústavní zákon Slovenské národní rady."

3. V článku 47 se doplňuje odstavec 1 tohoto znění:

"(1) Výkon poslaneckého mandátu je neslučitelný s výkonem poslaneckého mandátu národní rady a s výkonem funkcí soudce, prokurátora, státního arbitra, vojáka z povolání, příslušníka Sboru národní bezpečnosti a Sboru nápravné výchovy."

Dosavadní text článku 47 se označuje jako odstavec 2.

4. V článku 113 se doplňuje odstavec 1 tohoto znění:

"(1) Výkon poslaneckého mandátu je neslučitelný s výkonem poslaneckého mandátu Federálního shromáždění a s výkonem funkcí soudce, prokurátora, státního arbitra, vojáka z povolání, příslušníka Sboru národní bezpečnosti a Sboru nápravné výchovy."

Dosavadní text článku 113 se označuje jako odstavec 2.

5. V článku 48 v odstavci 1 text první věty slibu zní: "Slibuji na svou čest a svědomí věrnost Československé socialistické republice."

6. V článku 68 text první věty slibu zní: "Slibuji na svou čest a svědomí věrnost Československé socialistické republice".

7. V článku 114 odstavce 2 a 3 znějí:

"(2) Poslanec České národní rady skládá slib, jehož znění stanoví ústavní zákon České

národní rady.

(3) Poslanec Slovenské národní rady skládá slib, jehož znění stanoví ústavní zákon Slovenské národní rady."

8. Článek 126 zní:

"Čl. 126

(1) Členové vlády České socialistické republiky skládají do rukou předsedy České národní rady slib, jehož znění stanoví ústavní zákon České národní rady.

(2) Členové vlády Slovenské socialistické republiky skládají do rukou předsedy Slovenské národní rady slib, jehož znění stanoví ústavní zákon Slovenské národní rady."

Čl.III

Česká národní rada a Slovenská národní rada upraví ústavními zákony národních rad název, státní znak, státní vlajku, státní pečeť a státní hymnu České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

Čl.IV

Ustanovení uvedená v článku I bodech 1 a 2 nabývají účinnosti dnem voleb, ustanovení uvedená v článku I bodu 3 nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ustanovení uvedená v článku II bodech 1, 3 a 4 nabývají účinnosti dnem voleb, ustanovení uvedená v článku II bodech 2, 5 až 8 a článku III nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r. Dubček v. r. Čalfa v. r.

Ústavní zákon č. 53/1990 Sb. České národní rady ze dne 6. března 1990 o změně názvu České socialistické republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

Název "Česká socialistická republika" se mění na "Česká republika".

Čl.2

Pokud je v dosavadních ústavních a jiných zákonech uveden název Česká socialistická republika, rozumí se tím Česká republika.

Čl.3

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Šafařík v.r. Pithart v.r.

Ústavní zákon č. 64/1990 Sb. České národní rady ze dne 13. března 1990 o volebním období České národní rady

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

Volební období České národní rady zvolené ve volbách v roce 1990 trvá 24 měsíců.

Čl.2

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Šafařík v.r.
Pithart v.r.

Ústavní zákon č. 65/1990 Sb. ČNR ze dne 13. března 1990 o počtu poslanců ČNR

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

Česká národní rada má 200 poslanců.

Čl.2

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Šafařík v.r. Pithart v.r.

Ústavní zákon č. 66/1990 Sb. České národní rady ze dne 13. března 1990 o slibu poslance České národní rady a národního výboru a slibu členů vlády České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

Poslanec České národní rady a národního výboru skládá tento slib: "Slibuji na svou čest a svědomí věrnost České republice a Československé socialistické republice. Budu dbát vůle a zájmů lidu, řídit se ústavními a ostatními zákony České republiky a Československé socialistické republiky a pracovat k tomu, aby byly uváděny v život."

Čl.2

Členové vlády České republiky skládají tento slib: "Slibuji na svou čest a svědomí věrnost České republice a Československé socialistické republice. Své povinnosti budu plnit podle vůle lidu a v zájmu lidu. Budu zachovávat ústavní a ostatní zákony České republiky a Československé socialistické republiky a pracovat k tomu, aby byly uváděny v život."

Čl.3

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Šafařík v.r.
Pithart v.r.

Ústavní zákon č. 67/1990 Sb. ČNR ze dne 13. března 1990 o státních symbolech ČR

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

Státní znak

(1) Velký státní znak České republiky tvoří čtvercový štít, ve kterém v prvním a čtvrtém červeném poli je stříbrný dvouocasý řvoucí lev ve skoku vpravo hledící se zlatými drápy, zlatým vyplazeným jazykem a zlatou heraldickou korunou. Ve druhém modrém poli je stříbrno červeně šachovaná orlice vpravo hledící se zlatým zobákem, zlatými pařáty a zlatou heraldickou korunou. Ve třetím zlatém poli je černá orlice vpravo hledící s červeným zobákem, červenými pařáty, zlatou heraldickou korunou a stříbrnou pružinou na prsou zakončenou jetelovými trojlístky a uprostřed zdobenou křížkem.

(2) Malý státní znak České republiky tvoří červený štít, na kterém je stříbrný dvouocasý řvoucí lev ve skoku vpravo hledící se zlatými drápy, zlatým vyplazeným jazykem a zlatou heraldickou korunou.

(3) Podrobná vyobrazení velkého a malého státního znaku České republiky jsou v příloze 1 a 2 tohoto ústavního zákona.

Čl.2

Státní vlajka

(1) Státní vlajka České republiky se skládá ze dvou stejně velkých pruhů, z nichž vrchní pruh je bílý a spodní pruh je červený. Poměr šířky vlajky k délce je 2:3.

(2) Vyobrazení státní vlajky České republiky je v příloze 3 tohoto ústavního zákona.

Čl.3

Státní pečeť

(1) Státní pečeť České republiky tvoří velký státní znak České republiky s lipovými ratolestmi po stranách, kolem něhož je kruhový nápis "Česká republika". Průměr státní pečeti je 45 mm.

(2) Státní pečeť České republiky uschovává předseda České národní rady.

Čl.4

Státní hymna

Státní hymnu České republiky tvoří první sloka písně Františka Škroupa na slova Josefa Kajetána Tyla Kde domov můj.

Závěrečná ustanovení

Čl.5

Používání státního znaku a státní vlajky České republiky stanoví zákon ČNR.

Čl.6

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Šafařík v.r.

Pithart v.r.

Ústavní zákon č. 81/1990 Sb. ze dne 29. března 1990 o změně názvu Československé socialistické republiky

FS ČSSR se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Název "Československá socialistická republika" se mění na "Československá federativní republika".

Čl.II

Pokud je v dosavadních ústavních a jiných zákonech uveden název "Československá socialistická republika", rozumí se tím "Československá federativní republika".

Čl.III

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v.r. Dubček v.r. Čalfa v.r.

Ústavní zákon č. 100/1990 Sb. ze dne 18. dubna 1990, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé federativní republiky, a ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci

Federální shromáždění Československé federativní republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé federativní republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů se mění a doplňuje takto:

1. Vypouští se Prohlášení.
2. Články 7 až 15 zní:

"Čl. 7

- (1) Vlastnické právo a jiná majetková práva občanů, právnických osob i státu jsou chráněna ústavou a zákony.
- (2) Stát poskytuje všem vlastníkům rovnocennou ochranu.
- (3) Dědění je zaručeno.

Čl. 8

Vlastnictví zavazuje. Vlastnické právo nesmí být zneužíváno na újmu práv jiných osob nebo společnosti.

Čl. 9

- (1) Vyvlastnění nebo jiné nucené omezení vlastnického nebo jiného majetkového práva je možné jen ve veřejném zájmu, a to zákonem nebo na základě zákona a za náhradu. Proti rozhodnutí lze podat opravný prostředek u soudu.
- (2) Zákon Federálního shromáždění upravuje podmínky převodů majetku státu do vlastnictví občanů nebo právnických osob.

Čl. 10

- (1) Nerostné bohatství, základní zdroje energie, základní lesní půdní fond, přírodní zásoby podzemních vod, vodní toky a přírodní léčivé zdroje jsou ve státním vlastnictví. Podrobnosti stanoví zákon Federálního shromáždění.
- (2) Zákon Federálního shromáždění stanoví, který další majetek nezbytný k

zabezpečování potřeb celé společnosti, rozvoje národního hospodářství a veřejného blaha smí být jen ve vlastnictví státu nebo určených právnických osob.

Čl. 11

Vlastnické právo k půdě a dědické právo k ní zůstávají nedotčena.

Čl. 12

Výkon vlastnického nebo užívacího práva nesmí poškozovat lidské zdraví, životní a přírodní prostředí nad míru nezbytně nutnou.

Čl. 13

Stát vytváří podmínky a stanoví pravidla pro rozvoj a ochranu podnikání a hospodářské soutěže.

Čl. 14

Cizí právnické osoby a cizinci mohou nabývat vlastnictví a jiná majetková práva a podnikat na území Československé federativní republiky za podmínek stanovených zákonem. Stát jim zaručuje rovnocennou ochranu jejich vlastnických a jiných majetkových práv jako československým občanům a československým právnickým osobám.

Čl. 15

(1) Československá federativní republika svou hospodářskou politikou usiluje o rozmnožování národního bohatství, o sociálně spravedlivou společnost a o vytvoření nezbytných podmínek pro svobodný rozvoj osobnosti, rozvoj národů a národností.

(2) Stát dbá o vytváření ekologické rovnováhy ochranou přírody a péčí o tvorbu a ochranu zdravého životního prostředí i o šetrné využívání přírodních zdrojů."

Čl.II

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších ústavních zákonů se doplňuje takto:

1. Článek 8 odst. 1 písm. l) zní:

"l) právní úprava vlastnictví, podnikání a rozhodování hospodářských sporů."

2. Článek 24 zní:

"Čl. 24

Do působnosti Československé federativní republiky v oblasti vlastnictví, podnikání a rozhodování sporů vznikajících při podnikatelské činnosti patří:

- a) úprava vlastnictví,
- b) úprava podnikání občanů a právnických osob,
- c) úprava vztahů vznikajících při podnikatelské a jiné hospodářské činnosti občanů a právnických osob,
- d) úprava ochrany výroby a obchodu, jakož i zájmů spotřebitelů, zejména úprava hospodářské soutěže, průmyslových práv, normalizace, státního zkušebnictví a státní inspekce, měrové služby a výkon státní správy na uvedených úsecích ve věcech, u nichž to stanoví zákon Federálního shromáždění,

- e) zásady ochrany a využití nerostného bohatství,
- f) úprava rozhodování hospodářských sporů, jakož i rozhodování těchto sporů v případech, které stanoví zákon Federálního shromáždění."

Čl.III

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r. Dubček v. r. Čalfa v. r.

Ústavní zákon č. 101/1990 Sb. ze dne 20. dubna 1990 o změně názvu Československé federativní republiky

FS ČSFR se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Název "Československá federativní republika" se mění na "Česká a Slovenská Federativní Republika" v jazyce českém a "Česká a Slovenská Federatívna Republika" v jazyce slovenském; obě znění jsou rovnocenná.

Čl.II

Pokud je v dosavadních ústavních a jiných zákonech uveden název "Československá federativní republika", rozumí se tím název státu podle tohoto zákona.

Čl.III

Zrušuje se ústavní zákon č. 81/1990 Sb., o změně názvu Československé socialistické republiky.

Čl.IV

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r. Dubček v. r. Čalfa v. r.

Ústavní zákon č. 102/1990 Sb. ze dne 20. dubna 1990 o státních symbolech České a Slovenské Federativní republiky

FS České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Státními symboly jsou státní znak, státní vlajka, standarta prezidenta republiky, státní pečeť a státní hymna.

Čl.II

(1) Státní znak České a Slovenské Federativní Republiky tvoří čtvrcený štít, ve kterém v prvním a čtvrtém červeném poli je stříbrný dvouocasý řvoucí lev ve skoku vpravo hledící, se zlatými drápy, zlatým vyplazeným jazykem a zlatou heraldickou korunou. Ve druhém a třetím červeném poli je stříbrný dvojité kříž vztyčený na středním vyvýšeném vršku modrého trojvrší. Čtvrcení znaku je vyznačeno stříbrnou linkou.

(2) Vyobrazení státního znaku je v příloze č. 1.

Čl.III

(1) Státní vlajka České a Slovenské Federativní Republiky se skládá z horního pole bílého a dolního pole červeného, mezi něž je vsunut žerďový modrý klín do poloviny délky vlajky; poměr stran je 2:3.

(2) Vyobrazení státní vlajky je uvedeno v příloze č. 2.

Čl.IV

(1) Vlajka a standarta prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky je bílá s okrajem skládajícím se z plamének střídavě bílých, červených a modrých. Uprostřed bílého pole je vetkán znak České a Slovenské Federativní Republiky. Pod ním je na červené stuze stříbrný nápis "VERITAS VINCIT". Nad oběma konci stuhy jsou zlaté lipové snítky o dvou listech. Standarta prezidenta je čtvercového formátu.

(2) Vyobrazení standarty je v příloze č. 3.

Čl.V

(1) Státní pečeť České a Slovenské Federativní Republiky tvoří státní znak s lipovými ratolestmi po stranách, kolem něhož je kruhový opis názvu státu v českém a slovenském jazyce.

(2) Pečetidlo státní pečeti uschovává prezident republiky.

(3) Vyobrazení otisku státní pečeti je v příloze č. 4.

Čl.VI

Státní hymna České a Slovenské Federativní Republiky tvoří hymna České republiky 1) a první sloka hymny Slovenské republiky, 2) při hraní a zpěvu státní hymny se zachovává toto pořadí.

1) Čl. IV ústavního zákona České národní rady č. 67/1990 Sb., o státních symbolech České republiky.

2) Čl. V ústavního zákona Slovenské národní rady č. 50/1990 Sb., o názvu, státním znaku, státní vlajce, státní pečeti a o státní hymně Slovenské republiky.

Čl.VII

Používání státních symbolů upravuje zákon Federálního shromáždění.

Čl.VIII

Zrušuje se:

1. článek 110 ústavního zákona č. 100/1960 Sb., Ústava Československé federativní republiky;

2. zákon č. 163/1960 Sb., o státním znaku a o státní vlajce.

Čl.IX

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r. Dubček v. r.

Čalfa v. r.

Ústavní zákon č. 158/1990 Sb. ze dne 2. května 1990, kterým se doplňuje ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění ústavního zákona č. 161/1989 Sb.

FS České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, se doplňuje takto:

V článku 62 odst. 2 se doplňuje třetí věta tohoto znění: "Funkční období prezidenta, zvoleného po svobodných demokratických volbách do Federálního shromáždění v roce 1990 však bude trvat 24 měsíců."

Čl.II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

Ústavní zákon č. 159/1990 Sb. ze dne 2. května 1990, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci

FS České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, se mění a doplňuje takto:

1. V čl. 8 se doplňuje písmeno r), které zní:
"r) životní prostředí."

2. Za čl. 21 se doplňuje čl. 21a, který zní:

"Čl. 21a

V oblasti životního prostředí patří do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky:

- a) zásadní zákonodárná úprava ve věcech ochrany ovzduší, vody, půdy a lesa na základě celostního přístupu ke krajině, ekologických havárií, zneškodňování odpadů, hospodaření s druhotnými surovinami a ochrany potravního řetězce člověka před cizorodými látkami; výkon v těchto věcech patří orgánům republik;
- b) tvorba státní ekologické politiky;
- c) uskutečňování mezinárodní spolupráce a koordinace mezinárodní spolupráce v působnosti republik."

Čl.II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

Ústavní zákon č. 160/1990 Sb. ze dne 2. května 1990, kterým se mění ústavní zákon č. 10/1969 Sb., o Radě obrany státu

FS České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 10/1969 Sb., o Radě obrany státu, se mění takto:

Ustanovení § 7 odst. 2 zní:

"(2) Sekretářem Rady obrany státu je ředitel odboru obrany a bezpečnosti Úřadu předsednictva vlády České a Slovenské Federativní Republiky a funkci sekretariátu vykonává odbor obrany a bezpečnosti Úřadu předsednictva vlády České a Slovenské Federativní Republiky."

Čl.II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r. Dubček v. r. Čalfa v. r.

Ústavní zákon č. 161/1990 Sb. ze dne 3. května 1990, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky, ve znění ústavního zákona č. 62/1978 Sb.

FS České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky, ve znění ústavního zákona č. 62/1978 Sb., se mění a doplňuje takto:

V článku 24 v odst. 2 se za první větu vkládá věta, která zní: "V soukromých školách a církevních školách se může právo na vzdělání zajišťovat za úplatu.",

odstavec 3 se vypouští.

Čl.II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ústavní zákon č. 294/1990 Sb. ze dne 18. července 1990, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky, a ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, a kterým se zkracuje volební období národních výborů

FS České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky, se mění a doplňuje takto:

1. Článek 2 odst. 3 zní:

"(3) Zákonodárné sbory v České a Slovenské Federativní Republice jsou: Federální shromáždění, Česká národní rada a Slovenská národní rada."

Odstavec 4 se vypouští.

2. V článku 2 odst. 2, článku 3 a článku 29 se slovo "zastupitelské" vždy nahrazuje slovem "zákonodárné".

3. Název hlavy sedmé zní:

"Hlava sedmá
Místní samospráva".

4. Články 86 a 87 znějí:

"Čl. 86

(1) Základem místní samosprávy je obec.

(2) Obec je samosprávným společenstvím občanů. Je právnickou osobou; má vlastní majetek, s nímž samostatně hospodáří. Zákon stanoví, které daně a poplatky jsou příjmem obce.

(3) O věcech místní samosprávy rozhodují občané na obecních shromážděních nebo referendem anebo prostřednictvím zastupitelstva obce.

(4) Právo volit členy zastupitelstva obce je obecné, rovné a přímé; uskutečňuje se tajným hlasováním.

(5) Obec vydává ve věcech místní samosprávy obecně závazné vyhlášky. Vyhlášky může též vydávat ve věcech státní správy, byla-li k tomu zmocněna zákonem.

Čl. 87

(1) Obce se mohou sdružovat k zabezpečování věcí společného zájmu.

(2) Hranice obce lze měnit jen s jejím souhlasem. Podmínky a způsob vzniku, zániku, rozdělení nebo sloučení obcí stanoví zákony národních rad.

(3) Zákony národních rad dále stanoví zejména

- a) postavení, organizaci a působnost obcí,
- b) podmínky výkonu volebního práva a způsob provádění voleb do zastupitelstev obcí a jejich volební období,
- c) prostředky ochrany práva obcí na místní samosprávu,
- d) které věci se považují za věci místní samosprávy,
- e) ve kterých věcech se obce pověřují výkonem státní správy."

5. Články 88 až 96 se zrušují.

6. Článek 101 odst. 3 zní:

"(3) Volby soudců z lidu krajských a okresních soudů upraví zákony národních rad; volby soudců z lidu vojenských soudů upraví zákon Federálního shromáždění."

7. V článku 104 odst. 1 se vypouštějí slova "národními výbory".

Čl.II

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, se mění a doplňuje takto:

1. V článku 2 se odstavec 2 vypouští.

2. V článku 11 odst. 2 druhá věta zní: "Součástí státního rozpočtu každé republiky jsou i dotace do rozpočtů obcí."

3. V článku 12 odst. 4 v první větě se slova "z jejich pověření národním výborům

nebo jiným orgánům" nahrazují slovy "v zákonem stanoveném rozsahu jiným orgánům a obcím".

4. Článek 102 odst. 3 zní:

"(3) Národní rada je jediným zákonodárným orgánem republiky."

5. Článek 107 odst. 1 písm. a) zní:

"a) usnášet se na ústavních a jiných zákonech republiky a sledovat, jak jsou prováděny,".

6. Článek 108 se zrušuje.

7. V článku 122 odst. 2 se slova "národních výborů" nahrazují slovy "zastupitelstev obcí".

8. Článek 136 zní:

"Čl. 136

Vláda republiky řídí a kontroluje činnost obcí, pokud jde o výkon státní správy, který na ně byl zákonem přenesen."

9. Za článek 139 se vkládá nový článek 139a, který zní:

"Čl. 139a

Místní orgány státní správy mohou na základě zákonů Federálního shromáždění i zákonů národní rady a v jejich mezích vydávat obecně závazné právní předpisy pro obvody své působnosti, jsou-li k tomu zákonem zmocněny."

Čl.III

Volební období národních výborů zvolených v roce 1986 skončí dnem voleb do zastupitelstev obcí.

Čl.IV

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem voleb do zastupitelstev obcí. Ustanovení upravující právo volit členy zastupitelstev obcí, vyhlašování voleb do zastupitelstev obcí, volební období národních výborů zvolených v roce 1986, jakož i ustanovení prováděná zákony národních rad, však nabývají účinnosti již dnem vyhlášení.

Havel v. r. Dubček v. r. Čalfá v. r.

Ústavní zákon č. 295/1990 Sb. ze dne 19. července 1990, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci

FS České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, se mění a doplňuje takto:

1. V článku 17 písm. d) se vypouštějí slova "a strojírenství" a slova "rud, magnezitu a".
2. V článku 37 odst. 2 se v první větě doplňují slova "zákon o provozu na pozemních komunikacích".

Čl.II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r. Dubček v. r. Čalfa v. r.

Ústavní zákon č. 296/1990 Sb. ze dne 19. července 1990 o změnách v soustavě federálních ústředních orgánů státní správy, v jejichž čele stojí člen vlády České a Slovenské Federativní Republiky

FS České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl. I

V České a Slovenské Federativní Republice působí tyto ústřední orgány státní správy, v jejichž čele stojí člen vlády České a Slovenské Federativní Republiky:

federální ministerstvo zahraničních věcí,
federální ministerstvo obrany,
federální ministerstvo vnitra,
federální ministerstvo financí,
federální ministerstvo zahraničního obchodu,
federální ministerstvo práce a sociálních věcí,
federální ministerstvo dopravy,
federální ministerstvo spojů.

Čl. II

Zřizuje se federální ministerstvo pro strategické plánování jako ústřední orgán státní správy České a Slovenské Federativní Republiky pro řešení koncepčních otázek dlouhodobé strategie hospodářského a sociálního rozvoje.

Čl. III

Zřizuje se federální ministerstvo hospodářství jako ústřední orgán státní správy České a Slovenské Federativní Republiky pro uskutečňování strategie hospodářského a sociálního rozvoje a realizaci státní hospodářské, zejména strukturální politiky.

Čl. IV

Zřizuje se federální ministerstvo kontroly jako ústřední orgán státní správy České a Slovenské Federativní Republiky.

Čl. V

Zřizuje se Federální úřad pro hospodářskou soutěž jako ústřední orgán státní správy České a Slovenské Federativní Republiky pro oblast podpory a ochrany hospodářské soutěže. Předseda Federálního úřadu pro hospodářskou soutěž je členem vlády České a Slovenské Federativní Republiky.

Čl. VI

(1) Zřizuje se Federální výbor pro životní prostředí jako ústřední orgán státní správy České a Slovenské Federativní Republiky pro oblast životního prostředí.

(2) Federální výbor pro životní prostředí je kolektivním orgánem, který se skládá z předsedy, který je členem vlády České a Slovenské Federativní Republiky, místopředsedy a dalších členů, které jmenuje a odvolává vláda České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Práci Federálního výboru pro životní prostředí a jeho aparátu řídí a jeho rozhodnutí vydává předseda.

Čl. VII

Pokud je v ústavních a jiných zákonech a v ostatních obecně závazných právních předpisech uveden název federální ministerstvo národní obrany, rozumí se tím federální ministerstvo obrany.

Čl. VIII

Zrušují se :

1. ústavní zákon č. 126/1970 Sb., o opatřeních v soustavě federálních ústředních orgánů, v jejichž čele stojí člen vlády Československé socialistické republiky;
2. ústavní zákon č. 114/1983 Sb., o zřízení Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj;
3. ústavní zákon č. 42/1988 Sb., o změnách v soustavě federálních ústředních orgánů, v jejichž čele stojí člen vlády Československé socialistické republiky;
4. ústavní zákon č. 193/1988 Sb., kterým se mění ústavní zákon č. 126/1970 Sb., o opatřeních v soustavě federálních ústředních orgánů, v jejichž čele stojí člen vlády Československé socialistické republiky;
5. ústavní zákon č. 13/1990 Sb., o změně v soustavě federálních ústředních orgánů, v jejichž čele stojí člen vlády Československé socialistické republiky.

Čl. IX

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v.r.
Dubček v.r.
Čalfa v.r.

Ústavní zákon č. 376/1990 Sb. ze dne 20. září 1990, kterým se mění Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších předpisů
Změna: 326/1991 Sb.

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, se mění a doplňuje takto:

1. Čl. 6 se vypouští.
2. Čl. 101 se doplňuje odstavcem 6, který zní:
"(6) Návrhy na volbu a odvolání podle odstavců 1, 2 a 5 předkládá Federálnímu shromáždění pověřený člen vlády České a Slovenské Federativní Republiky a národní radě příslušný ministr spravedlnosti."
3. Dosavadní text čl. 102 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

"(2) Po svém zvolení skládají soudci tento slib: "Slibuji na svou čest a svědomí, že se budu řídit ústavními a ostatními zákony a budu rozhodovat podle svého nejlepšího přesvědčení, nezávisle a nestranně."

Čl.II

Vypořádání majetku, který spravovala bývalá Národní fronta, a vypořádání nároků z pracovněprávních vztahů pracovníků bývalé Národní fronty zajistí vláda České a Slovenské Federativní Republiky a vlády České republiky a Slovenské republiky.

Čl.III

zrušen

Čl.IV

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r. Dubček v. r. Čalfa v. r.

Ústavní zákon č. 556/1990 Sb. ze dne 12. prosince 1990, kterým se mění ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci

FS České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č.143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění ústavního zákona č. 57/1969 Sb., ústavního zákona č. 125/1970 Sb., ústavního zákona č. 43/1971 Sb., ústavního zákona č. 50/1975 Sb., ústavního zákona č.161/1989 Sb., ústavního zákona č. 182/1989 Sb., ústavního zákona č. 46/1990 Sb., ústavního zákona č. 100/1990 Sb., ústavního zákona č. 101/1990 Sb., ústavního zákona č. 158/1990 Sb., ústavního zákona č. 159/1990 Sb., ústavního zákona č. 294/1990 Sb. a ústavního zákona č. 295/1990 Sb. se mění takto:

1. Čl. 4 zní:

"Čl. 4

(1) Hospodářství v České a Slovenské Federativní Republice je integrací ekonomiky České republiky a ekonomiky Slovenské republiky; je založeno na jednotném vnitřním trhu, zejména na jedné měně a na volném pohybu pracovních sil, zboží a peněžních prostředků.

(2) Česká republika a Slovenská republika se podílejí na tvorbě hospodářské politiky České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Státním vlastnictvím je vlastnictví České a Slovenské Federativní Republiky, vlastnictví České republiky a vlastnictví Slovenské republiky.

(4) Vlastnictvím České a Slovenské Federativní Republiky je majetek ve státním vlastnictví, který slouží k zabezpečování jejích úkolů v oblastech svěřených ústavním zákonem Federálního shromáždění do její působnosti. Vlastnictvím České republiky a vlastnictvím Slovenské republiky je ostatní majetek ve státním vlastnictví. Zákon Federálního shromáždění stanoví vlastnictví k ropovodům, tranzitnímu plynovodu a nadřazeným rozvodným sítím k přenosu elektrické energie.

(5) Zákon Federálního shromáždění může stanovit, který další majetek (čl. 10 ústavy)

nezbytný k zabezpečování potřeb společnosti, rozvoje hospodářství a veřejného blaha smí být jen ve vlastnictví České a Slovenské Federativní Republiky, popřípadě určených právnických osob.

(6) Zákony České národní rady a Slovenské národní rady mohou stanovit, který další majetek (čl. 10 ústavy) nezbytný k zabezpečování potřeb společnosti, rozvoje hospodářství a veřejného blaha smí být jen ve vlastnictví České republiky anebo Slovenské republiky, popřípadě určených právnických osob.

(7) Zákony národních rad stanoví, které věci z majetku České republiky a Slovenské republiky jsou vlastnictvím obcí."

2. V čl. 7 odst. 1 se v uvozovací větě vypouští slovo "výlučné".

3. V čl. 7 odst. 1 se vypouští písmeno e). Dosavadní písmeno f) se označuje jako písmeno e).

4. Čl. 7 odst. 2 zní:

"(2) Ustanovením odstavce 1 písm. a) není dotčena působnost České republiky a Slovenské republiky v souladu se zahraniční politikou České a Slovenské Federativní Republiky

a) uzavírat se součástmi spolkových a federativních států dohody o spolupráci v oblasti obchodní, hospodářské, kulturní, vědecké, školské, zdravotnické a sportovní, jakož i o spolupráci ve věcech tisku, rozhlasu a televize,

b) na základě pověření Českou a Slovenskou Federativní Republikou uzavírat mezinárodní dohody v oblasti jejich zákonodárné působnosti,

c) zastupovat Českou republiku nebo Slovenskou republiku a přijímat zahraniční zastoupení subjektů v oblastech uvedených v ustanovení písmene a); postavení těchto zastoupení se řídí právním řádem platným na území přijímacího subjektu."

5. Čl. 8 se vypouští.

6. Čl. 9 zní:

"Čl. 9

Věci, které nejsou ústavním zákonem Federálního shromáždění svěřeny do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky, patří do působnosti České republiky a Slovenské republiky."

7. Čl. 10 zní:

"Čl. 10

V oblasti hospodářské strategie do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

a) tvorba strategie a koncepcí hospodářského a sociálního vývoje České a Slovenské Federativní republiky včetně rozvoje vědy a

- zapojení do mezinárodních hospodářských seskupení; stanovení nástrojů prosazování strategie v souladu s tímto ústavním zákonem,
- b) tvorba strukturálních koncepcí federálního významu,
- c) zákonná úprava strategického plánování."

8. Čl. 11 zní:

"Čl. 11

(1) Při hospodaření s rozpočtovými prostředky státního rozpočtu federace a státních rozpočtů republik se uplatňují jednotné zásady finanční a rozpočtové politiky dohodnuté mezi vládami České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky.

(2) Finanční hospodaření České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky je samostatné. Finanční hospodaření České a Slovenské Federativní Republiky se řídí státním rozpočtem federace. Finanční hospodaření republik se řídí jejich státními rozpočty. Státní rozpočet federace schvaluje Federální shromáždění svým zákonem a státní rozpočty republik schvalují národní rady svými zákony, a to vždy na období jednoho kalendářního roku.

(3) Státní rozpočet každé republiky zahrnuje finanční vztahy za všechny úseky hospodářství a správy s výjimkou činností financovaných ze státního rozpočtu federace. Součástí státního rozpočtu každé republiky jsou dotace do rozpočtu obcí.

(4) Příjmy státního rozpočtu federace tvoří příjmy federálních orgánů a jimi řízených organizací a dále zákonem Federálního shromáždění stanovené daně a odvody, podíly na nich a další příjmy. Pokud má být výnos určité daně nebo odvodu společným příjmem státního rozpočtu federace a státních rozpočtů republik, stanoví zákon Federálního shromáždění podíl federace na tomto výnosu a pravidlo, podle něhož se republiky podílejí na zabezpečení té části výnosu, která připadá státnímu rozpočtu federace.

- (5) Ze státního rozpočtu federace se hradí:
- a) výdaje na obranu České a Slovenské Federativní Republiky, na činnost federálních orgánů, na vytvoření federálních hmotných rezerv a na dotace pro federální organizace,
- b) vybrané jmenovité programy, pokud si to vyžaduje jejich rozsah a důležitost pro federaci,
- c) ostatní výdaje určené rozpočtovým zákonem Federálního shromáždění.

(6) Pravidla rozpočtového hospodaření stanoví pro státní rozpočet federace zákon Federálního shromáždění a pro státní rozpočty republik zákony národních rad.

(7) Česká a Slovenská Federativní Republika, Česká republika a Slovenská republika mohou vytvářet vlastní účelové fondy napojené na jejich státní rozpočty; fondy se zřizují zákonem.

(8) Česká a Slovenská Federativní Republika stanoví rámcové zásady dotační a odpisové politiky."

9. Čl. 12 odst. 2 zní:

"(2) Zákon Federálního shromáždění upravuje:

- a) soustavu daní a odvodů v České a Slovenské Federativní Republice,
- b) daň z obrátu a daň dovozní,
- c) u daní a odvodů placených podniky a společnostmi a u daně z příjmů obyvatelstva okruh poplatníků, předmět a základ daně a výchozí daňovou sazbu včetně rozsahu možných odchylek v konstrukci uvedených daní a odvodů v obou republikách,
- d) poplatky, které mají podle své povahy výlučně nebo převážně vztah k zahraničí nebo souvisí s výkonem působnosti orgánů federace."

10. V čl. 12 odst. 4 v první větě se vypouští slovo "výlučné" a věta druhá.

11. Čl. 13 odst. 2 zní:

"(2) Do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří celní zákonodárství, výkon celnictví a vydávání celních tarifů."

12. Čl. 14 odst. 2 zní:

"(2) Ústřední bankou v České a Slovenské Federativní Republice je Státní banka československá, která stanoví a uplatňuje jednotnou měnovou politiku. Součástí Státní banky československé jsou Ústředí Státní banky československé pro Českou republiku a Ústředí Státní banky československé pro Slovenskou republiku. Státní banka československá je řízena bankovní radou, která se skládá z guvernéra, dvou viceguvernéřů, z nichž jeden je občanem České republiky a druhý občanem Slovenské republiky, a ze stejného počtu zástupců ústředí Státní banky československé pro Českou republiku a pro Slovenskou republiku. Je-li guvernérem občan České republiky, je v následujícím funkčním období guvernérem občan Slovenské republiky a naopak."

13. Čl. 14 se doplňuje o nový odstavce 3, který zní:

"(3) Postavení a právní poměry Státní banky československé a jejích orgánů a její vztah k ostatním bankám stanoví zákon Federálního shromáždění. Postavení a právní poměry ostatních bank a spořitelien stanoví zákon Federálního shromáždění."

14. Čl. 15 zní:

"Čl. 15

V oblasti cenové politiky do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) určovat koncepci cenové politiky a vyhlášovat zásadní cenová regulační opatření,
- b) zákonná úprava v oblasti cen."

15. Čl. 16 zní:

"Čl. 16

V oblasti zahraničních hospodářských vztahů do působnosti České a Slovenské Federativní

Republiky patří:

- a) určování zásad a koncepce zahraniční hospodářské politiky České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) uzavírání mezinárodních dohod o obchodní a hospodářské spolupráci a zastupování České a Slovenské Federativní Republiky v mezinárodních obchodních vztazích,
- c) stanovení nástrojů zahraniční obchodní politiky v součinnosti s Českou republikou a Slovenskou republikou,
- d) zákonná úprava v oblasti zahraničních hospodářských vztahů."

16. Čl. 17 zní:

"Čl. 17

V oblasti hospodářství do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) tvorba společných zásad hospodářské politiky, jejichž součástí jsou i zásady surovinové a palivoenergetické politiky a zemědělské politiky, pokud mají federální význam,
- b) stanovení zásad ekonomického zabezpečení obranyschopnosti České a Slovenské Federativní Republiky,
- c) zákonná úprava výroby, rozvodu a spotřeby elektřiny, plynu a tepla."

17. Čl. 18 se vypouští.

18. Čl. 19 zní:

"Čl. 19

V oblasti dopravy do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) právní úprava ve věcech dopravy, dopravních zařízení a dopravních cest,
- b) určování jednotných pravidel dopravního a přepravního provozu a stanovení státních norem pro technickou způsobilost dopravních prostředků, dopravních zařízení a dopravních cest,
- c) stanovení zásad dopravní politiky v součinnosti s Českou republikou a Slovenskou republikou,
- d) výkon státní správy a státního dozoru v námořní plavbě a

letecké dopravě,
e) řízení organizací a výkon státní správy v železniční dopravě."

19. Čl. 20 zní:

"Čl. 20

V oblasti spojů do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) zákonná úprava ve věcech pošt a telekomunikací,
- b) určování jednotných pravidel poštovního, telekomunikačního a radiokomunikačního provozu a tvorby tarifů,
- c) emise poštovních známek a jiných poštovních cenin,
- d) organizování jednotné soustavy pošt,
- e) organizování a řízení jednotné soustavy telekomunikací."

20. Čl. 21 zní:

"Čl. 21

V oblasti životního prostředí do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) zákonná úprava v zásadních věcech životního prostředí,
- b) zákonná úprava a výkon státního dozoru ve věcech jaderné bezpečnosti,
- c) tvorba koncepce ekologické politiky České a Slovenské Federativní Republiky,
- d) tvorba koncepce celostátního informačního systému o životním prostředí v návaznosti na mezinárodní informační systémy v dané oblasti, v součinnosti s Českou republikou a Slovenskou republikou,
- e) uskutečňování mezinárodní spolupráce v působnosti České a Slovenské Federativní Republiky a koordinace mezinárodní spolupráce v působnosti České republiky a Slovenské republiky."

21. Čl. 21a se vypouští.

22. Čl. 22 zní:

"Čl. 22

V oblasti práce, mezd a sociální politiky do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) zákonná úprava pracovních vztahů, zaměstnanosti a kolektivního vyjednávání a zákonná úprava zabezpečující závazky z mezinárodních smluv v této oblasti,
- b) právní úprava regulace vývoje mezd a výše minimální mzdy, minimálních mzdových tarifů a nárokových příplatků,
- c) právní úprava mezd ve federálně řízených orgánech a organizacích,

- d) zákonná úprava důchodového a nemocenského zabezpečení s výjimkou jeho organizačního uspořádání a postupu při rozhodování,
- e) zákonná úprava státních dávek sociálního zabezpečení a životního minima a stanovení zásad sociální péče."

23. Čl. 23 zní:

"Čl. 23

(1) V oblasti státní statistiky do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) zákonná úprava podmínek získávání porovnatelných statistických informací potřebných pro posuzování vývoje federace a pro plnění povinností vyplývajících z mezinárodních závazků, jakož i zákonná úprava ochrany těchto informací před zneužitím,
- b) v součinnosti s Českou republikou a Slovenskou republikou
 1. stanovit statistické ukazatele potřebné pro posuzování vývoje federace a způsob získávání statistických informací k tomuto účelu,
 2. provádět statistické zjišťování podle zvláštních potřeb federálních orgánů,
- c) stanovit statistické ukazatele potřebné pro plnění mezinárodních závazků a poskytovat za Českou a Slovenskou Federativní Republiku statistické informace mezinárodním organizacím.

(2) V oblasti účetnictví do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří stanovit zákonnou úpravu podmínek a náležitostí vedení účetnictví a jeho průkaznosti."

24. V čl. 24 písmeno d) se vypouštějí slova "hospodářské soutěže", slova "průmyslových práv" se nahrazují slovy "průmyslového vlastnictví" a slova "měrové služby" se nahrazují slovem "metrologie".

25. Čl. 24 písmeno e) zní:

"e) zákonná úprava ochrany hospodářské soutěže; rozdělení výkonu mezi Českou a Slovenskou Federativní Republiku, Českou republiku a Slovenskou republiku stanoví zákon Federálního shromáždění,".

26. V čl. 25 se slova "společné působnosti ve spolupráci s orgány" nahrazují slovy "uvedených v čl. 10 až 28a za účasti orgánů".

27. Čl. 26 se vypouští.

28. Čl. 27 zní:

"Čl. 27

(1) V oblasti vnitřního pořádku a bezpečnosti do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) právní úprava jména a příjmení, matrik, občanských průkazů, cestovních dokladů, evidence obyvatelstva, povolování pobytu cizinců a postavení uprchlíků,
- b) upravovat zřizování, postavení, oprávnění a ostatní poměry ozbrojených bezpečnostních sborů České a Slovenské Federativní Republiky, jakož i zřizování, postavení, oprávnění a ostatní poměry bezpečnostních služeb; tím není dotčeno právo České republiky a Slovenské republiky zřizovat vlastní ozbrojené bezpečnostní sbory a upravovat jejich postavení, oprávnění a ostatní poměry.

(2) Vymezení další působnosti České a Slovenské Federativní Republiky ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti stanoví zákon Federálního shromáždění."

29. Čl. 28a odst. 2 zní:

"(2) Organizaci kontrolních orgánů České a Slovenské Federativní Republiky a jejich oprávnění stanoví zákon Federálního shromáždění."

30. V čl. 28a se vypouští odstavec 3.

31. Za článek 28a se vkládá nový článek 28b, který zní:

"Čl. 28b

(1) Ve věcech svěřených ústavním zákonem Federálního shromáždění do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky působí orgány České a Slovenské Federativní Republiky. Pokud to stanoví zákon Federálního shromáždění, působí v těchto věcech též výkonné a soudní orgány České republiky a Slovenské republiky.

(2) Pokud ústavní zákon Federálního shromáždění výkon ve věcech uvedených v čl. 10 až 28a nesvěřuje orgánům České a Slovenské Federativní Republiky, patří tento výkon orgánům České republiky a Slovenské republiky."

32. Čl. 36 odst. 1 písmeno d) zní:

"d) schvalovat státní rozpočet federace, prověřovat jeho plnění a schvalovat státní závěrečný účet federace."

33. V čl. 36 odst. 1 se doplňuje písmeno i), které zní:

"i) zřizovat zákonem státní vyznamenání České a Slovenské Federativní Republiky."

34. V čl. 36 odst. 2 se na konci doplňuje tato věta: "Jen se souhlasem Federálního shromáždění lze vyslat ozbrojené síly České a Slovenské Federativní Republiky mimo území

České a Slovenské Federativní Republiky."

35. Čl. 37 odst. 1 zní:

"(1) Federální shromáždění má zákonodárnou pravomoc ve věcech základních práv a svobod v rozsahu stanoveném ústavními zákony a ve věcech svěřených do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky v rozsahu stanoveném čl. 7 odst. 1, čl. 10 až 28a a čl. 36 odst. 3 tohoto ústavního zákona."

36. V čl. 37 odst. 2 v první větě za slovo "rodině" se vkládají slova "a o péčovské péči", slova "občanský soudní řád" a "trestní řád" se vypouštějí, na konci první věty se připojují tato slova: "zákon o burzách, zákon o soustavě cenných papírů, obchodní zákoník, zákon směnečný a šekový, zákony upravující řízení před soudy, zákon o znalcích a tlumočnících, zákony o nápravě křivd a náhradě škod způsobených orgány státu a zákon o územním plánování a stavebním řádu."

Věta druhá se vypouští.

37. Čl. 37 odst. 3 zní:

"(3) Pokud to vyžaduje jednota právního řádu, uskutečňuje Federální shromáždění zákonnou úpravu ve věcech národností a etnických menšin, církví a náboženských společností, péče o zdraví lidu, veterinární a rostlinolékařské péče, soustavy základních a středních škol, autorského práva a evidence vlastnických vztahů k nemovitostem."

38. V čl. 37 za odstavec 3 se připojuje odstavec 4 tohoto znění:

"(4) Federální shromáždění zákonem upravuje státní svátky a památné a významné dny České a Slovenské Federativní Republiky a stanoví dny pracovního klidu."

39. V čl. 38 odst. 1 a 2 se slova "v čl. 37 odst. 1 písm. b) a v čl. 37 odst. 2" nahrazují slovy "v čl. 37 odst. 1 a 2".

40. V čl. 38 se vypouští odstavec 3.

41. Čl. 39 se vypouští.

42. V čl. 42 odst. 2 se vypouštějí písmena b) a g) a ostatní písmena se přeznačí.

43. V čl. 42 odst. 2 dosavadního písm. c) se slova "odst. 2" nahrazují slovy "písm. c)".

44. V čl. 42 odst. 2 dosavadní písm. d) zní:

"d) návrhů zákonů, jimiž se stanoví způsob zabezpečení příjmů státního rozpočtu federace a pravidla rozpočtového hospodaření pro státní rozpočet federace,"

45. V čl. 42 odst. 2 dosavadní písm. h) zní:

"h) návrhů zákonů uvedených v čl. 12 odst. 2,"

46. V čl. 42 odst. 2 se v dosavadním písm. i) slova "odst. 2" nahrazují slovy "odst. 3".

47. V čl. 42 odst. 2 se z dosavadního písm. l) vypouštějí slova "v čl. 21 odst. 2 a".

48. V čl. 42 odst. 2 se z dosavadního písm. n) vypouštějí slova "jakož i čl. 28a" a čárka před slovy "čl. 28" se nahrazuje slovem "a".

49. V čl. 45 odst. 3 v první větě za slovem "vyhlášen" se doplňuje středník a slova "způsobem, který stanoví zákon Federálního shromáždění" se nahrazují těmito slovy: "způsob vyhlášení zákonů Federálního shromáždění, právních předpisů a jiných opatření státních orgánů České a Slovenské Federativní Republiky stanoví zákon Federálního shromáždění".

50. Čl. 46 zní:

"Čl. 46

Zákon Federálního shromáždění upravuje zásady jednání Federálního shromáždění, vzájemné styky obou sněmoven, jakož i styky s vládou České a Slovenské Federativní Republiky a navenek, vznik a zánik mandátu poslance Federálního shromáždění, náležitosti poslanců Federálního shromáždění a právní postavení a působnost Kanceláře Federálního shromáždění".

51. V čl. 61 se připojuje nový odstavec 3, který zní:

"(3) Obstarávání věcí spojených s výkonem funkce, politické a veřejné činnosti prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky zajišťuje Kancelář; podrobnosti stanoví zákon Federálního shromáždění".

52. Čl. 76 odst. 2 zní:

"(2) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky při zajišťování plnění úkolů federace koordinuje řešení otázek vyplývajících z potřeby jednotného zabezpečování státní politiky federace".

53. Čl. 77 odst. 1 písm. e) zní:

"e) o návrzích státního rozpočtu a závěrečného účtu federace".

54. V čl. 77 se připojuje nový odstavec 3, který zní:

"(3) Obstarávání věcí spojených s činností vlády České a Slovenské Federativní Republiky zajišťuje Úřad vlády České a Slovenské Federativní Republiky; podrobnosti stanoví zákon Federálního shromáždění".

55. Čl. 81 zní:

"Čl. 81

(1) V oblasti působnosti federace působí federální ministerstva a další

federální orgány státní správy.

(2) Federální ministerstva a ostatní federální ústřední orgány státní správy, v jejichž čele stojí člen vlády České a Slovenské Federativní Republiky, se zřizují ústavními zákony Federálního shromáždění; další federální orgány státní správy se zřizují zákony Federálního shromáždění."

56. Čl. 83 se vypouští.

57. Čl. 85a se vypouští.

58. V čl. 107 odst. 1 písm. d) se vypouštějí slova "střednědobý státní plán rozvoje národního hospodářství a" a slovo "jejich" se nahrazuje slovem "jeho".

59. V čl. 135 se vypouští odstavec 3.

60. V čl. 137 odst. 1 písm. e) se vypouštějí slova "státních plánů rozvoje národního hospodářství".

61. V čl. 142 odst. 2 se vypouští věta první.

Čl.II

Soustavu a postavení orgánů republik stanovené v hlavě sedmé ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších předpisů, mohou upravit jen ústavní zákony České národní rady a Slovenské národní rady; to se nevztahuje na čl. 107 a dále na čl. 138, 139 a 139a, pokud jde o pravomoc státních orgánů republiky vydávat právní předpisy k provádění zákonů Federálního shromáždění.

Čl.III

1. Zákony a jiné právní předpisy uvedené v článku 144 odstavec 1, věta první, jakož i zákony Federálního shromáždění a jiné právní předpisy vydané státními orgány České a Slovenské Federativní Republiky do dne účinnosti tohoto ústavního zákona, upravující věci, které nepatří do působnosti federace, mohou být v těchto věcech měněny zákony České národní rady nebo zákony Slovenské národní rady, popřípadě jinými právními předpisy státních orgánů republik.

2. Způsob vypořádání majetkových a jiných právních poměrů organizací zřízených právními předpisy uvedenými v bodě 1. anebo podle těchto předpisů upraví zákon Federálního shromáždění.

Čl.IV

V čl. 10 ústavního zákona č. 100/1960 Sb., Ústava České a Slovenské Federativní

Republiky, ve znění pozdějších předpisů, se vypouští odstavec 2 a označení odstavce 1.

Čl.V

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby vyhlásilo úplné znění ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci.

Čl.VI

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

23/1991 Sb.

ÚSTAVNÍ ZÁKON
ze dne 9.ledna 1991,
kterým se uvozuje LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD
jako ústavní zákon

91/1991 Sb.

ÚSTAVNÍ ZÁKON
ze dne 27. února 1991
o Ústavním soudu České a Slovenské Federativní Republiky

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

(1) Ústavní soud České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen "Ústavní soud") je soudním orgánem ochrany ústavnosti.

(2) Soudci Ústavního soudu jsou při rozhodování nezávislí a jsou vázáni jedině Ústavou České a Slovenské Federativní Republiky a ostatními ústavními zákony Federálního shromáždění.

(3) Sídlem Ústavního soudu je Brno.

Čl.2

Ústavní soud rozhoduje:

- a) o souladu zákonů Federálního shromáždění a zákonných opatření předsednictva Federálního shromáždění s ústavními zákony Federálního shromáždění;
- b) o souladu zákonů Federálního shromáždění, ústavních a jiných

zákonů České národní rady a Slovenské národní rady s mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, Českou a Slovenskou Federativní Republikou ratifikovanými a vyhlášenými;

- c) o souladu ústavních zákonů a jiných zákonů České národní rady a Slovenské národní rady a zákonných opatření předsednictva České národní rady a Slovenské národní rady s ústavními zákony Federálního shromáždění;
- d) o souladu nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky a právních předpisů federálních ministerstev a ostatních federálních orgánů státní správy s ústavními a jinými zákony Federálního shromáždění;
- e) o souladu nařízení vlád České republiky a Slovenské republiky a právních předpisů ministerstev a ostatních orgánů státní správy České republiky a Slovenské republiky s ústavními a jinými zákony Federálního shromáždění.

Čl.3

(1) Jestliže Ústavní soud svým nálezem vysloví, že je nesoulad mezi právními předpisy uvedenými v čl. 2, pozbývají dotčené předpisy, jejich části, popřípadě některá jejich ustanovení účinnosti; orgány, které tyto předpisy vydaly, jsou povinny je do šesti měsíců od vyhlášení nálezu Ústavního soudu uvést do souladu s ústavními zákony, mezinárodními smlouvami, popřípadě zákony Federálního shromáždění. Neučiní-li tak, pozbývají takové předpisy, jejich části nebo ustanovení platnosti po šesti měsících od vyhlášení nálezu; to neplatí pro ústavní zákony České národní rady a Slovenské národní rady.

(2) Ve věcech souladu ústavních zákonů České národní rady a Slovenské národní rady s ústavními zákony Federálního shromáždění si Ústavní soud před vydáním svého nálezu vyžádá stanovisko ústavního soudu příslušné republiky.

(3) Nález Ústavního soudu se vyhlásí v úřední sbírce určené k vyhlásování zákonů Federálního shromáždění.

Čl.4

Ústavní soud rozhoduje kompetenční spory

- a) mezi orgány České a Slovenské Federativní Republiky;
- b) mezi orgány České a Slovenské Federativní Republiky a orgány jedné nebo obou republik;
- c) mezi orgány České republiky a orgány Slovenské republiky.

Čl.5

(1) Ústavní soud podává výklad ústavních zákonů Federálního shromáždění, je-li věc

sporná. Podmínky stanoví zákon Federálního shromáždění.

(2) Ústavní soud nezaujímá stanoviska k otázkám souladu návrhů zákonů a jiných právních předpisů s ústavními zákony Federálního shromáždění.

Čl.6

Ústavní soud rozhoduje o ústavních stížnostech proti opatřením, pravomocným rozhodnutím nebo jiným zásahům orgánů veřejné moci, jestliže stěžovatel tvrdí, že jimi byly porušeny jeho základní práva a svobody, zaručené ústavním zákonem Federálního shromáždění nebo mezinárodními smlouvami uvedenými v čl. 2 písm. b). Podmínky stanoví zákon Federálního shromáždění.

Čl.7

Ústavní soud rozhoduje o tom, zda rozhodnutí o rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, jejichž činnost se neomezuje na území jen jedné republiky, nebo jiná rozhodnutí týkající se jejich činnosti jsou ve shodě s ústavními a jinými zákony Federálního shromáždění. Podmínky stanoví zákon Federálního shromáždění.

Čl.8

(1) Ústavní soud zahajuje řízení podle čl. 2, 4 a 5, podá-li návrh

- a) prezident České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) Federální shromáždění,
- c) vláda České a Slovenské Federativní Republiky nebo jiný ústřední orgán České a Slovenské Federativní Republiky,
- d) Česká národní rada,
- e) Slovenská národní rada,
- f) vláda České republiky nebo jiný ústřední orgán České republiky,
- g) vláda Slovenské republiky nebo jiný ústřední orgán Slovenské republiky,
- h) soud v souvislosti se svou rozhodovací činností,
- i) generální prokurátor České a Slovenské Federativní Republiky nebo generální prokurátor České republiky nebo generální prokurátor Slovenské republiky.

(2) V případech uvedených v čl. 2 zahajuje Ústavní soud řízení též na základě návrhu jedné pětiny poslanců Federálního shromáždění nebo jedné pětiny poslanců České národní rady nebo jedné pětiny poslanců Slovenské národní rady.

(3) V případech uvedených v čl. 6 zahajuje Ústavní soud řízení na základě ústavní stížnosti fyzické nebo právnické osoby za podmínek stanovených zákonem Federálního shromáždění.

(4) V případech uvedených v čl. 7 zahajuje Ústavní soud řízení na návrh toho, kdo je oprávněn jednat za politickou stranu nebo politické hnutí, které jsou rozhodnutím dotčeny.

Čl.9

Proti rozhodnutí Ústavního soudu není přípustný opravný prostředek.

Čl.10

(1) Ústavní soud se skládá z 12 soudců.

(2) Soudce Ústavního soudu jmenuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky z osob navržených Federálním shromážděním, Českou národní radou a Slovenskou národní radou. Každý ze zákonodárných sborů předkládá seznam osmi kandidátů s tím, že Federální shromáždění předkládá návrh čtyř kandidátů, kteří jsou občany České republiky, a čtyř kandidátů, kteří jsou občany Slovenské republiky. Soudci Ústavního soudu jsou jmenováni na dobu sedmi let.

(3) Za soudce Ústavního soudu může být navržen a jmenován bezúhonný občan, který je volitelný do Federálního shromáždění, dosáhl věku 35 let, má vysokoškolské právnické vzdělání a je nejméně 10 let činný v právnickém povolání.

(4) Šest soudců Ústavního soudu je jmenováno z občanů České republiky a šest z občanů Slovenské republiky.

Čl.11

(1) Předsedu a místopředsedu Ústavního soudu jmenuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky ze soudců Ústavního soudu.

(2) Jestliže předsedou Ústavního soudu je jmenován občan České republiky, bude místopředsedou jmenován občan Slovenské republiky, nebo naopak.

Čl.12

Uvolní-li se místo soudce Ústavního soudu, jmenuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky jeho nástupce z občanů příslušné republiky; ustanovení čl. 10 a 11 platí obdobně.

Čl.13

(1) Soudci Ústavního soudu skládají do rukou prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky tento slib :

"Slibuji na svou čest a svědomí, že budu chránit neporušitelnost přirozených práv člověka a práv občana, řídit se Ústavou České a Slovenské Federativní Republiky a

ústavními zákony Federálního shromáždění a rozhodovat podle svého nejlepšího přesvědčení, nezávisle a nestranně."

(2) Složením slibu se soudce ústavního soudu ujímá své funkce.

Čl.14

(1) Ústavní soud rozhoduje v plénu nebo v čtyřčlenných senátech.

(2) V plénu Ústavní soud rozhoduje ve věcech podle čl. 2, 4 a 7 a dále:

- a) o úpravě svých vnitřních poměrů;
- b) o ustanovení senátů a pravidlech rozdělení agendy mezi ně;
- c) o věcech, o nichž senát pro rovnost hlasů nerozhodl;
- d) o souhlasu podle čl. 15 odst. 1 a 2;
- e) o návrhu podle čl. 17.

(3) V jiných věcech rozhoduje Ústavní soud v senátech.

Čl.15

(1) Soudce Ústavního soudu nelze trestně stíhat ani ho vzít do vazby bez souhlasu Ústavního soudu. Odepře-li Ústavní soud souhlas, je stíhání navždy vyloučeno.

(2) Byl-li soudce Ústavního soudu přistižen a zadržen při trestném činu, je příslušný orgán povinen to ihned oznámit Ústavnímu soudu. Nedá-li Ústavní soud k zadržení souhlas, musí být soudce ihned propuštěn.

(3) Soudce Ústavního soudu nelze stíhat pro přešlepek nebo obdobné protiprávní jednání.

(4) Kárnou odpovědnost soudců Ústavního soudu upraví zákon Federálního shromáždění.

(5) Soudce Ústavního soudu může odepřít svědectví o věcech, o kterých se dozvěděl při výkonu své funkce, a to i když přestal být soudcem.

Čl.16

(1) Funkce soudce Ústavního soudu je neslučitelná s funkcí poslance Federálního shromáždění, České národní rady, Slovenské národní rady, s členstvím ve vládě České a Slovenské Federativní Republiky, ve vládě České republiky, ve vládě Slovenské republiky, jakož i s funkcí v politické straně nebo hnutí.

(2) Soudci Ústavního soudu vykonávají svou funkci jako své povolání. Výkon této funkce není slučitelný s jinou výdělečnou nebo hospodářskou činností, kromě činnosti vědecké,

pedagogické, literární a umělecké.

(3) Dnem, kdy se soudce Ústavního soudu ujímá své funkce, zaniká jeho poslanecký mandát, členství ve vládě a funkce v politické straně či politickém hnutí.

(4) Peněžní a ostatní požitky soudců Ústavního soudu stanoví zákon Federálního shromáždění.

Čl.17

Soudce Ústavního soudu se může své funkce vzdát. Prezident České a Slovenské Federativní Republiky může soudce odvolat na základě pravomocného odsuzujícího rozsudku pro úmyslný trestný čin. Prezident České a Slovenské Federativní Republiky může se souhlasem Federálního shromáždění odvolat soudce i v případě, že to navrhne Ústavní soud vzhledem k výsledkům kárného řízení, které bylo proti soudci vedeno, nebo proto, že soudce se více než jeden rok nezúčastňuje jednání Ústavního soudu.

Čl.18

(1) Organizaci Ústavního soudu a řízení před ním upraví zákon Federálního shromáždění.

(2) Návrh zákona o organizaci Ústavního soudu a řízení před ním může podat též Ústavní soud.

Čl.19

Náklady na činnost Ústavního soudu, včetně Kanceláře Ústavního soudu, se hradí ze státního rozpočtu federace.

Čl.20

Ústavní zákony České národní rady a Slovenské národní rady mohou upravit ústavní soudnictví České republiky a Slovenské republiky.

Čl.21

Zrušují se čl. 36 odst. 1 písm. g) a hlava šestá (čl. 86 až 101) ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci.

Čl.22

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1991.

(2) Ustanovení čl. 2 písm. c), pokud jde o rozhodování o souladu nových ústav České republiky a Slovenské republiky s ústavními zákony Federálního shromáždění, nabude účinnosti dnem, kdy nabude účinnosti nová Ústava České a Slovenské Federativní Republiky.

Havel v.r.

Dubček v.r.

Čalfa v.r.

133/1991 Sb.

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 20. března 1991,

kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 10/1969 Sb.,

o Radě obrany státu,

ve znění ústavního zákona č. 160/1990 Sb.

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 10/1969 Sb., o Radě obrany státu, ve znění ústavního zákona č. 160/1990

Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 9 se doplňuje o nový odstavec 4, který zní:

"(4) Rada obrany České republiky a Rada obrany Slovenské republiky jsou oprávněny v rozsahu svých působností stanovit závazné úkoly ministerstvům a ostatním ústředním orgánům státní správy republik a radám obrany zřizovaným v republikách."

2. Ustanovení § 10 zní:

"§ 10

(1) V Praze, Bratislavě a v okresech a městech, které určí Rada obrany České republiky a Rada obrany Slovenské republiky, se zřizují rady obrany.

(2) Předsedu, místopředsedu a ostatní členy těchto rad jmenuje a odvolává předseda rady obrany příslušné republiky."

3. Ustanovení první věty § 11 zní: "Působnost federálních orgánů, rad obrany republik a rad obrany, uvedených v § 10 odst. 1, jakož i působnost ostatních orgánů republik a příslušných územních orgánů státní správy při zajišťování úkolů obrany upraví zákon Federálního shromáždění."

Čl.II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

326/1991 Sb.
Ústavní zákon
ze dne 16. července 1991,
kterým se mění a doplňuje Ústava České a Slovenské Federativní
Republiky, ve znění pozdějších předpisů

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto
ústavním
zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve
znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. Čl. 97 zní:

"Čl. 97

Soudy a prokuratura chrání stát, jeho ústavní zřízení i práva a oprávněné zájmy fyzických
a
právnických osob."

2. Čl. 98 odst. 1, 2, 3 a 4 znějí:

"Čl. 98

(1) Soudnictví vykonávají nezávislé soudy České a Slovenské Federativní Republiky,
České
republiky a Slovenské republiky.

(2) Soudy České a Slovenské Federativní Republiky jsou: Nejvyšší soud České a
Slovenské Federativní Republiky, vyšší vojenské soudy a vojenské obvodové soudy; v
době branné pohotovosti státu též vyšší polní soudy a nižší polní soudy.

(3) Sídlo Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky stanoví zákon
Federálního shromáždění.

(4) Soudy České republiky a Slovenské republiky jsou: Nejvyšší soud České
republiky, Nejvyšší soud Slovenské republiky, krajské soudy a okresní soudy (dále jen
"soudy
republik")."

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

3. Čl. 99 zní:

"Čl. 99

(1) Nejvyšším soudním orgánem v České a Slovenské Federativní Republice je Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky, který sleduje pravomocná rozhodnutí nejvyšších soudů republik a vojenských soudů a zajišťuje zákonnost a jednotnost rozhodování

mezi republikami a vojenskými soudy tím, že

- a) rozhoduje o řádných opravných prostředcích proti rozhodnutím vojenských soudů v případech stanovených zákonem,
- b) rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích proti rozhodnutím nejvyšších soudů republik a všech vojenských soudů, proti rozhodnutím senátů vojenského kolegia Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, pokud tento soud rozhodoval o řádném opravném prostředku, a dále proti rozhodnutím jiných orgánů činných v trestním řízení ve vojenských věcech v případech stanovených zákonem,
- c) zaujímá stanoviska ke sjednocování výkladu zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů s federální působností,
- d) rozhoduje v jiných zákonem stanovených případech.

(2) Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky dále

- a) přezkoumává zákonnost rozhodnutí ústředních orgánů státní správy České a Slovenské Federativní Republiky, nestanoví-li zákon jinak,
- b) rozhoduje spory o pravomoc mezi soudy jedné republiky a státními notářstvími nebo orgány státní správy druhé republiky a spory o pravomoc mezi soudy a federálními orgány státní správy; rozhoduje spory o příslušnost mezi soudy a mezi soudy a státními notářstvími a určuje jejich příslušnost v případech stanovených zákony o řízení před soudy a státními notářstvími,
- c) rozhoduje o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí cizozemských soudů na území České a Slovenské Federativní Republiky, vyžaduje-li to zákon nebo mezinárodní smlouva.

(3) V České republice je nejvyšším soudním orgánem Nejvyšší soud České republiky, ve Slovenské republice je nejvyšším soudním orgánem Nejvyšší soud Slovenské republiky. Nejvyšší

soud republiky dbá o sjednocující výklad a sjednocující používání zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů ostatními soudy republiky."

4. V čl. 100 odst. 1 se slova "soudci z lidu" nahrazují slovem "přisedící" a vypouštějí se slova "z povolání".

5. V čl. 100 odst. 2 se vypouštějí slova "z povolání"; slova "soudci z lidu" se nahrazují slovem "přisedící".

6. Čl. 101 zní:

"Čl. 101

(1) Soudce Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky jmenuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky na návrh předsedy Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky po dohodě s vládou České republiky a s vládou Slovenské republiky zpravidla ve stejném počtu z občanů České republiky a z občanů Slovenské republiky. Jmenování soudcem Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky nabývá účinnosti schválením oběma sněmovnami Federálního shromáždění. Prezident České a Slovenské Federativní Republiky jmenuje na návrh vlády České a Slovenské Federativní Republiky předsedu a místopředsedu Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze soudců tohoto soudu; jestliže předsedou jmenoval občana České republiky, jmenuje místopředsedou občana Slovenské republiky nebo naopak.

(2) Soudce vojenských soudů jmenuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky na návrh ministra obrany České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Soudce nejvyššího soudu republiky a ostatních soudů republik jmenuje předsednictvo příslušné národní rady na návrh vlády příslušné republiky.

(4) Soudci a přísedící mohou být odvoláni, popřípadě zproštěni své funkce jen z důvodů a způsobem stanovenými zákonem. Pro porušení svých povinností mohou být soudci odvoláni jen na základě pravomocného rozhodnutí kárného soudu.

(5) Podmínky pro výkon funkce soudce a přísedícího, včetně znění slibu, jehož složení je předpokladem výkonu funkce, stanoví a volbu přísedících vojenských soudů upraví zákon Federálního shromáždění. Zákon Federálního shromáždění upraví také důvody odvolání a podmínky jiného zániku funkce soudce a funkce přísedícího vojenských soudů. Volbu a odvolání a podmínky jiného zániku funkce přísedících okresních a krajských soudů upraví zákony národních rad."

7. Čl. 102 zní:

"Čl. 102

(1) Soudci a přísedící jsou při výkonu své funkce nezávislí a jsou vázáni jedině zákonem.

(2) Má-li soud za to, že jiný obecně závazný právní předpis odporuje zákonu, řízení přeruší a podá návrh na zahájení řízení před Ústavním soudem. Nález Ústavního soudu je pro něj i pro ostatní obecné soudy závazný.

(3) Soudci a přisedící jsou povinni vykládat právní předpisy podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, jsou povinni rozhodovat nezávisle, nestranně a spravedlivě."

8. Čl. 103 se zrušuje.

9. V čl. 104 odst. 1 se vypouští slovo "soudy".

10. V čl. 106a odst. 1 se vypouštějí slova "Nejvyššího soudu Československé socialistické republiky a" a v odstavci 2 slova "nejvyššího soudu republiky a".

Čl.II

Zrušuje se čl. III ústavního zákona č. 376/1990 Sb., kterým se mění Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Čl.III

Ústavní zákon č. 155/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje hlava osmá Ústavy, se mění takto:

V § 3 se vypouští odstavec 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

Čl.IV

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

327/1991 Sb.

ÚSTAVNÍ ZÁKON ze dne 18. července 1991 o referendu

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

(1) V referendu mohou být předloženy občanům České a Slovenské Federativní Republiky k rozhodnutí zásadní otázky formy státoprávního uspořádání České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) O návrhu na vystoupení České republiky nebo Slovenské republiky lze rozhodnout jen referendem.

(3) Hlasovací právo má v České republice každý, kdo je oprávněn volit do České národní rady. Hlasovací právo má ve Slovenské republice každý, kdo je oprávněn volit do Slovenské národní rady.

Čl.2

Referendum vyhláší prezident České a Slovenské Federativní Republiky oznámením ve Sbírce zákonů.

Čl.3

(1) Prezident České a Slovenské Federativní Republiky vyhlásí referendum současně v obou republikách, navrhne-li mu to Federální shromáždění po vyjádření České národní rady a Slovenské národní rady, a to do 15 dnů od doručení návrhu.

(2) Prezident České a Slovenské Federativní Republiky vyhlásí referendum podle čl. 1 odst. 2 v České republice na návrh České národní rady a ve Slovenské republice na návrh Slovenské národní rady, a to do 15 dnů od doručení návrhu.

(3) Prezident České a Slovenské Federativní Republiky může ve lhůtě podle odstavců 1 a 2 odmítnout návrh na vyhlášení referenda, jestliže navržené otázky, které mají být v referendu předloženy, nejsou jednoznačné nebo srozumitelné. V takovém případě návrh s připomínkami vrátí příslušnému zákonodárnému sboru. Pokud tento zákonodárný sbor na původních otázkách trvá, prezident České a Slovenské Federativní Republiky referendum vyhlásí do 15 dnů od opětovného doručení návrhu.

(4) Referendum se vykoná do 90 dnů ode dne, kdy prezident České a Slovenské Federativní Republiky obdržel návrh podle odstavce 1, 2 nebo 3.

Čl.4

Referendum podle tohoto ústavního zákona lze konat nejpozději pět měsíců před uplynutím volebního období Federálního shromáždění a národních rad.

Čl.5

(1) Návrh předložený v referendu podle čl. 3 odst. 1 je přijat, vyslovila-li se pro něj nadpoloviční většina oprávněných voličů v každé s republik.

(2) Návrh předložený v referendu podle čl. 3 odst. 2 je přijat, vyslovila-li se pro něj nadpoloviční většina oprávněných voličů republiky.

(3) Rozhodnutí přijaté v referendu provedeném podle ustanovení čl. 3 odst. 1 vyhláší předsednictvo Federálního shromáždění ve Sbírce zákonů obdobně jako zákony Federálního shromáždění; rozhodnutí přijaté v referendu provedeném podle ustanovení čl. 3

odst. 2 vyhláší předsednictva národních rad republik ve Sbírce zákonů obdobně jako zákony národních rad.

(4) Ústavní soud České a Slovenské Federativní Republiky přezkoumá na žádost předsednictva Federálního shromáždění nebo předsednictva národních rad ústavnost postupu referenda před vyhlášením jeho výsledku.

(5) Referendum vykonané podle tohoto zákona se může o stejné otázce opakovat nejdříve za 5 let.

Čl.6

(1) Výsledek referenda vyhlášeného podle čl. 1 odst. 1 má závaznost ústavního zákona.

(2) Je-li návrh podle čl. 1 odst. 2 přijat alespoň v jedné z republik, zanikne Česká a Slovenská Federativní Republika uplynutím jednoho roku od vyhlášení výsledku referenda; její působnost přechází na Českou republiku a Slovenskou republiku, jimž pak přísluší plný výkon státní svrchovanosti.

(3) Ústavní zákon Federálního shromáždění upraví přechod majetku z vlastnictví České a Slovenské Federativní Republiky na Českou republiku a Slovenskou republiku. Stejně tak upraví státní finanční aktiva a pasiva České a Slovenské Federativní Republiky, měnové rezervy, hmotné federální rezervy a majetek České a Slovenské Federativní Republiky nacházející se mimo její území.

Čl.7

Zákon Federálního shromáždění stanoví způsob provádění referenda.

Čl.8

1. Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších ústavních zákonů, se doplňuje takto:

- a) v článku 41 se za slova "a k jejich změně," vkládají slova "k přijetí návrhu na vyhlášení referenda,"
- b) v článku 58 odst. 1 se za slovo "federace," vkládají slova "usnášet se o návrhu na vyhlášení referenda,".

2. Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve

znění pozdějších ústavních zákonů, se doplňuje takto:

v článku 2 odst. 2 se tečka za slovem "voleny" nahrazuje čárkou a na konci se doplňují slova "a lidovým hlasováním (referendem)".

Čl.9

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v.r.
Dubček v.r.
Čalfa v.r.

481/1991 Sb.

ÚSTAVNÍ ZÁKON

České národní rady

ze dne 7. listopadu 1991,

kterým se zřizuje Nejvyšší kontrolní úřad České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Zřizuje se Nejvyšší kontrolní úřad České republiky jako kontrolní orgán, nezávislý na vládě, jejích orgánech a ústředních orgánech státní správy.

Podrobnosti stanoví zákon.

Čl.II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Burešová v.r.

Pithart v.r.

205/1992 Sb.

Ústavní zákon

ze dne 14. dubna 1992,

kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 143/1968 Sb.,
o československé federaci, ve znění pozdějších předpisů

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. Čl. 30 odst. 3 zní:

"(3) Sněmovna lidu se volí na období čtyř let."

2. Čl. 31 odst. 3 zní:

"(3) Sněmovna národů se volí na období čtyř let. Volební období Sněmovny národů počíná a končí s volebním obdobím Sněmovny lidu."

Čl.II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem voleb do Federálního shromáždění.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

206/1992 Sb.

Ústavní zákon

ze dne 15. dubna 1992,

kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 143/1968 Sb.,
o československé federaci, ve znění pozdějších předpisů

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. V čl. 41 se slova "k volbě prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky" vypouštějí.

2. V čl. 62 se za dosavadní odstavce 3 vkládají nové odstavce 4 až 7, které znějí:

"(4) Zvolen je kandidát, pro kterého se vysloví třípětinová většina všech poslanců Sněmovny lidu, třípětinová většina všech poslanců Sněmovny národů zvolených v České republice a třípětinová většina všech poslanců Sněmovny národů zvolených ve Slovenské republice.

(5) Nebyl-li prezident takto zvolen, koná se do čtrnácti dnů opakovaná volba. Zvolen je kandidát, který obdržel nadpoloviční většinu hlasů všech poslanců Sněmovny lidu, nadpoloviční většinu hlasů všech poslanců Sněmovny národů zvolených v České republice a nadpoloviční většinu hlasů všech poslanců Sněmovny národů zvolených ve Slovenské republice.

(6) Nebyl-li prezident ani takto zvolen, koná se do čtrnácti dnů nová volba s novými kandidáty podle odstavce 4; ustanovení odstavce 5 platí obdobně.

(7) Prezident České a Slovenské Federativní Republiky zůstává ve své funkci, dokud nesloží slib nově zvolený prezident, nejdéle však tři měsíce."

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 8 a 9.

Čl.II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem hlášení.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

211/1992 Sb.
Ústavní zákon
ze dne 15. dubna 1992,
kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 143/1968 Sb.,
o československé federaci, ve znění pozdějších ústavních zákonů

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění ústavních zákonů č. 57/1969 Sb., č. 125/1970 Sb., č. 43/1971 Sb., č. 50/1975 Sb., č. 161/1989 Sb., č. 182/1989 Sb., č. 46/1990 Sb., č. 100/1990 Sb., č. 101/1990 Sb., č. 158/1990 Sb., č. 159/1990 Sb., č. 294/1990 Sb., č. 295/1990 Sb., č. 556/1990 Sb., č. 23/1991 Sb., č. 91/1991 Sb. a č. 327/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V článku 12 odst. 2 se za písmeno b) vkládají nová písmena c) a d), která zní:

"c) daň z přidané hodnoty,
d) spotřební daň,".

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena e) a f).

2. V článku 12 odst. 4 se za slova "s výjimkou" vkládají slova "věcí uvedených v odstavci 5 a s výjimkou".

3. V článku 12 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:

"(5) Orgánům celní správy přísluší správa, výkon a kontrola
a) daní uvedených v odstavci 2 písm. c) a d) vybíraných při dovozu,
b) poplatků spojených s dovozem nebo vývozem,
c) silniční daně u plátců této daně se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí."

4. Článek 13 odst. 2 zní:

"(2) V oblasti celnictví patří do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky celní politika, celní zákonodárství, včetně vydávání prováděcích předpisů, stanovení celních tarifů a netarifních opatření, celní statistika a výkon státní správy ve výše uvedených oblastech."

Čl.II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

237/1992 Sb.

ÚSTAVNÍ ZÁKON České národní rady ze dne 14. dubna 1992 o volebním období České národní rady

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

Volební období České národní rady trvá čtyři roky.

Čl.2

Zrušuje se s působností pro Českou republiku čl. 103 odst. 2 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění ústavního zákona č. 43/1971 Sb.

Čl.3

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem voleb do České národní rady v roce 1992.

Burešová v.r.
Pithart v.r.

493/1992 Sb.
Ústavní zákon
ze dne 8. října 1992,
kterým se mění a doplňují ústavní zákon č. 143/1968 Sb.,
o československé federaci, ve znění pozdějších ústavních
zákonů, a některé další ústavní zákony

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním

zákoně:

Čl.I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění ústavních zákonů č. 57/1969 Sb., č. 125/1970 Sb., č. 43/1971 Sb., č. 50/1975 Sb., č. 161/1989 Sb., č. 182/1989 Sb., č. 46/1990 Sb., č. 100/1990 Sb., č. 101/1990 Sb., č. 158/1990 Sb., č. 159/1990 Sb., č. 294/1990 Sb., č. 295/1990 Sb., č. 556/1990 Sb., č. 23/1991 Sb., č. 91/1991 Sb., č. 327/1991 Sb., č. 205/1992 Sb., č. 206/1992 Sb. a č. 211/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Čl. 7 odst. 1 písm. a) zní:

"a) zahraniční politika, uzavírání mezinárodních smluv s výjimkou těch, jejichž uzavírání patří do působnosti České republiky a Slovenské republiky, zastupování České a Slovenské Federativní Republiky v mezinárodních vztazích a rozhodování o otázkách války a míru,".

2. Čl. 7 odst. 1 písm. b) zní:

"b) obrana a ekonomické zabezpečení obranyschopnosti České a Slovenské Federativní Republiky s výjimkou civilní ochrany obyvatelstva,".

3. Čl. 7 odst. 2 zní:

"(2) Česká republika a Slovenská republika mohou v souladu se zahraniční politikou České a Slovenské Federativní Republiky a mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána, uzavírat svým jménem dvoustranné mezinárodní dohody ve věcech, které patří do působnosti České republiky a Slovenské republiky.".

4. V čl. 7 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

"(3) Česká republika a Slovenská republika mohou v souladu se zahraniční politikou České a Slovenské Federativní Republiky a mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká a Slovenská

Federativní Republika vázána:

- a) uzavírat se součástmi federativních a spolkových států dohody o spolupráci v oblasti obchodní, hospodářské, kulturní, vědecké, školské, zdravotnické, ochrany životního prostředí, civilní ochrany obyvatelstva, sportovní, jakož i o spolupráci ve věcech tisku, rozhlasu a televize,
- b) zřizovat svá zastoupení u subjektů, s nimiž byly uzavřeny dohody podle písmene a), a přijímat zastoupení těchto subjektů."

5. Čl. 10 se vypouští.

6. Čl. 14 odst. 1 zní:

"(1) V oblasti bankovníctví do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) stanovit a uplatňovat jednotnou měnovou politiku a přijímat právní úpravu pro její uskutečňování,
- b) stanovit rozsah měnových rezerv ve zlatě a v devizových prostředcích, spravovat je a disponovat s nimi."

7. Čl. 14 odst. 2 zní:

"(2) Ústřední bankou v České a Slovenské Federativní Republice je Státní banka československá, která stanoví a uplatňuje jednotnou měnovou politiku. Součástí Státní banky československé jsou Ústředí Státní banky československé pro Českou republiku a Ústředí Státní banky československé pro Slovenskou republiku. Státní banka československá je řízena bankovní radou, která se skládá z guvernéra, dvou viceguvernéřů, z nichž jeden je občanem České republiky a druhý občanem Slovenské republiky, a dále z viceguvernéra pověřeného řízením Ústředí Státní banky československé pro Českou republiku a jeho zástupce a z viceguvernéra pověřeného řízením Ústředí Státní banky československé pro Slovenskou republiku a jeho zástupce. Je-li guvernérem občan České republiky, je v následujícím funkčním období guvernérem občan Slovenské republiky a naopak."

8. V čl. 14 odst. 3 se vypouštějí slova "a spořitelna".

9. V čl. 14 se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

"(4) Česká republika a Slovenská republika mohou vytvářet své emisní banky. Emisní banky republik vzniknou rozdělením Státní banky československé. Zákon Federálního shromáždění rozdělí majetek, práva a povinnosti Státní banky československé a stanoví den jejich převzetí emisními bankami republik."

10. Čl. 16 zní:

"Čl. 16

Do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) stanovení nástrojů zahraniční obchodní politiky v součinnosti s Českou republikou a Slovenskou republikou,
- b) zákonná úprava v oblasti hospodářských vztahů se zahraničím."

11. Čl. 17 zní:

"Čl. 17

V oblasti hospodářství do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří zákonná úprava energetického hospodářství a výroby, rozvodu a spotřeby elektřiny, plynu a tepla."

12. Čl. 19 zní:

"Čl. 19

V oblasti dopravy do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) právní úprava ve věcech dopravy,
- b) výkon státní správy a státního dozoru v námořní plavbě a letecké dopravě."

13. Čl. 20 zní:

"Čl. 20

V oblasti spojů do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) zákonná úprava ve věcech pošt a telekomunikací,
- b) určování jednotných tarifů poštovního a telekomunikačního mezinárodního provozu,
- c) rozdělování kmitočtového spektra mezi republiky a federaci a výkon státní správy vyplývající z mezinárodních závazků."

14. Čl. 21 zní:

"Čl. 21

Do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří v oblasti mírového využívání jaderné energie zákonná úprava a výkon státního dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení a státního dozoru nad využíváním jaderných materiálů, jaderných zařízení a technologií."

15. Čl. 22 zní:

"Čl. 22

Do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří v oblasti práce a sociální politiky zákonná úprava pracovních vztahů, služebních poměrů zaměstnanců v orgánech České a Slovenské Federativní Republiky a v jimi řízených organizacích, jakož i jejich nemocenského a důchodového pojištění a jejich státních dávek sociálního zabezpečení."

16. Čl. 23 odst. 1 zní:

"(1) V oblasti státní statistiky do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří:

- a) zákonná úprava podmínek získávání statistických informací potřebných pro posuzování vývoje federace, jakož i zákonná úprava ochrany těchto informací před zneužitím,
- b) v dohodě s Českou republikou a Slovenskou republikou
 1. stanovit statistické ukazatele potřebné pro posuzování vývoje federace a způsob získávání statistických informací k tomuto účelu,
 2. stanovit statistické ukazatele potřebné pro plnění mezinárodních závazků a poskytovat tyto mezinárodním

organizacím,

3. plnit ty povinnosti, vyplývající z mezinárodních závazků, které jí Česká republika a Slovenská republika svěřily."

17. Čl. 24 zní:

"Čl. 24

(1) Do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří zákonná úprava vlastnictví; tím není dotčeno právo České republiky a Slovenské republiky na právní úpravu majetku České republiky a Slovenské republiky a majetku obcí zákony národních rad.

(2) Do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky v oblasti podnikatelské činnosti patří:

- a) právní úprava podnikání a vztahů vznikajících při podnikatelské a jiné hospodářské činnosti,
- b) právní úprava ochrany výroby, obchodu a zájmů spotřebitelů, průmyslového vlastnictví, normalizace, zkušebnictví a metrologie, jakož i výkon státní správy na těchto úsecích ve věcech, o nichž to stanoví zákon Federálního shromáždění.

(3) Do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky patří zákonná úprava ochrany hospodářské soutěže."

18. Čl. 27 odst. 1 písm. b) zní:

"b) upravovat zřizování, postavení, oprávnění a ostatní poměry ozbrojených bezpečnostních sborů České a Slovenské Federativní Republiky; tím není dotčeno právo České republiky a Slovenské republiky zřizovat vlastní ozbrojené bezpečnostní sbory a upravovat jejich postavení, oprávnění a ostatní poměry."

19. V čl. 27 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

"(3) Česká republika a Slovenská republika si mohou zřizovat vlastní bezpečnostní informační služby a upravovat jejich postavení, oprávnění a ostatní poměry."

20. Čl. 28a odst. 1 zní:

"(1) České a Slovenské Federativní Republice přísluší kontrolovat hospodaření finančními a hmotnými prostředky federace, jakož i všechna odvětví i činnosti státní a hospodářské správy, která patří do její působnosti."

21. V čl. 36 odst. 3 se na konci připojuje tato věta: "Zákon Federálního shromáždění stanoví, kdy lze mezinárodní hospodářské smlouvy obecné povahy provádět před tím, než s nimi Federální shromáždění vysloví souhlas."

22. V čl. 36 se vypouští odstavec 4.

23. V čl. 37 odst. 2 za se slova "zákony upravující řízení před soudy," vkládají slova

"před orgány činnými v trestním řízení a před rozhodci,"; za slova "zákon o znalcích a tlumočnících," se vkládají slova "zákon upravující ochranu výsledků tvůrčí duševní činnosti, zákon o zápisech do evidence vztahů k nemovitostem a" a slova "a zákon o územním plánování a stavebním řádu" se vypouštějí.

24. Čl. 37 odst. 3 zní:

"(3) Pokud to vyžaduje jednota právního řádu, uskutečňuje Federální shromáždění zákonnou úpravu ve věcech národnostních a etnických menšin, církví a náboženských společností, péče o zdraví občanů, veterinární a rostlinolékařské péče a soustavy základních a středních škol; výkon v těchto věcech patří v plném rozsahu orgánům republik."

25. V čl. 42 odst. 2 se ustanovení písmene b) vypouští a dosavadní písmena c) až m) se označují jako písmena b) až l).

26. Čl. 61 odst. 1 písm. b) zní:

"b) přijímá vedoucí diplomatických misí; s přihlédnutím ke stanoviskům vlády České a Slovenské Federativní Republiky, vlády České republiky a vlády Slovenské republiky pověřuje vedoucí diplomatických misí tak, aby v těchto funkcích byli rovnoměrně zastoupeni občané České republiky a občané Slovenské republiky,".

27. V čl. 75 se na konci připojuje tato věta: "V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas jejího předsedy."

28. Čl. 85 se vypouští.

Čl.II

1. Právní předpisy upravující organizaci státní organizace Československé státní dráhy pozbudou platnosti dnem, který stanoví zákon Federálního shromáždění, jímž se rozdělí a převede majetek, práva a povinnosti státní organizace Československé státní dráhy na nově vzniklé organizace pro železniční dopravu České republiky a Slovenské republiky. Na tyto nové organizace přejdou v plném rozsahu i práva a povinnosti státní organizace Československé státní dráhy vyplývající z její mezinárodní spolupráce v oboru železnic.

2. Zákon Federálního shromáždění stanoví pravidla a postup pro rozdělení a převod majetku, práv a povinností státních organizací, které byly federálním ministerstvem dopravy založeny jako specializované železniční organizace, na příslušné organizace obou republik, pokud u těchto specializovaných železničních organizací nebyl do dne účinnosti tohoto ústavního zákona schválen privatizační projekt.

3. Zákon Federálního shromáždění rozdělí a převede majetek, práva a povinnosti státního podniku Správa pošt a telekomunikací Praha a státního podniku Správa pošt a telekomunikací Bratislava v rozsahu soustavy pošt na nově vzniklé poštovní organizace České republiky a Slovenské republiky a v rozsahu soustavy telekomunikací na nově vzniklé organizace

telekomunikací České republiky a Slovenské republiky. Na tyto nové organizace přejdou v plném rozsahu práva a povinnosti dosavadních státních podniků vyplývající z dohod, úmluv a ujednání v mezinárodním poštovním styku.

4. Platnost poštovních známek a jiných poštovních cenin vydaných do dne převodu majetku podle bodu 3 stanoví zákon Federálního shromáždění.

5. Do 31. prosince 1992 patří do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky právní úprava regulace vývoje mezd podle dosavadního znění čl. 22 písm. b) ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších ústavních zákonů.

Čl.III

1. Zákony a jiné právní předpisy, uvedené v čl. 144 odst. 1 věta první ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších ústavních zákonů, jakož i zákony Federálního shromáždění a jiné právní předpisy vydané státními orgány České a Slovenské Federativní Republiky do dne nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona, upravující věci, které nepatří do působnosti federace, mohou být v těchto věcech měněny zákony České národní rady nebo zákony Slovenské národní rady,*) popřípadě jinými právními předpisy státních orgánů republik. Pro právní předpisy upravující regulaci vývoje mezd platí ustanovení předchozí věty od 1. ledna 1993.

2. Způsob vypořádání majetkových a jiných právních poměrů dalších organizací, zřízených právními předpisy uvedenými v bodě 1 anebo podle těchto předpisů, upraví zákon Federálního shromáždění.

*) Národní rada Slovenské republiky podle čl. 154 odst. 1 Ústavy Slovenské republiky č. 460/1992 Sb.

Čl.IV

Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

1. Čl. 1 zní:

"Čl. 1

Česká a Slovenská Federativní Republika je demokratický právní stát složený z České republiky a Slovenské republiky."

2. Čl. 5 se vypouští.
3. V čl. 16 se vypouští odstavec 3.
4. V čl. 17 odst. 1 se vypouští slovo "socialistického".
5. Čl. 18 se vypouští.
6. Čl. 104 zní:

"Čl. 104

(1) Prokuratura vykonává v rozsahu stanoveném zákonem dozor nad dodržováním zákonů a jiných právních předpisů; při jejich porušení činí opatření stanovená zákonem.

(2) Prokuratura České a Slovenské Federativní Republiky působí ve věcech obrany a v dalších věcech, které patří do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky; v ostatních věcech působí Prokuratura České republiky a Prokuratura Slovenské republiky.

(3) Organizaci Prokuratury České a Slovenské Federativní Republiky, její úkoly, pravomoc a právní poměry prokurátorů a vyšetřovatelů a právních čekatelů prokuratury upravuje zákon Federálního shromáždění.

(4) Organizaci Prokuratury České republiky a Prokuratury Slovenské republiky, jejich úkoly, pravomoc a právní poměry prokurátorů a vyšetřovatelů a právních čekatelů prokuratury upravují zákony národních rad."

7. Čl. 105 zní:

"Čl. 105

Generálního prokurátora České a Slovenské Federativní Republiky jmenuje a odvolává prezident České a Slovenské Federativní Republiky. Generální prokurátor České a Slovenské Federativní Republiky je odpovědný Federálnímu shromáždění, které může prezidentu České a Slovenské Federativní Republiky navrhnout, aby jej z funkce odvolal."

8. Čl. 106 se vypouští.
9. V čl. 106a se vypouští odstavec 2 a číselné označení odstavce 1.

Čl.V

Ústavní zákon č. 10/1969 Sb., o Radě obrany státu, ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 se vypouští.

2. § 3 odst. 1 písm. b) zní:
"b) schvaluje základní opatření přípravy státních orgánů a hospodářství v České a Slovenské Federativní Republice pro případ války,".

3. V § 5 se doplňuje nový odstavec 4, který zní:
"(4) Zasedání Rady obrany státu se zúčastňují předsedové branných a bezpečnostních výborů Sněmovny lidu a Sněmovny národů Federálního shromáždění."

4. V § 7 odst. 2 se vypouští slovo "předsednictva".

Čl.VI

Ústavní zákon č. 155/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje hlava osmá Ústavy, ve znění ústavního zákona č. 326/1991 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se vypouštějí slova "prokuratur a státních notářství".

2. § 3 zní:

"§ 3

Federální shromáždění upravuje zákonem organizaci a činnost soudů a právní postavení soudců a justičních čekatelů."

Čl.VII

viz k úz.296/1992 Sb.

Ústavní zákon č. 296/1990 Sb., o změnách v soustavě federálních ústředních orgánů státní správy, v jejichž čele stojí člen vlády České a Slovenské Federativní Republiky, se mění a doplňuje takto:

1. Čl. I zní:

"Čl. I

V České a Slovenské Federativní Republice působí tyto ústřední orgány státní správy, v jejichž čele stojí člen vlády České a Slovenské Federativní Republiky:

federální ministerstvo financí,
federální ministerstvo zahraničních věcí,
federální ministerstvo obrany,
federální ministerstvo vnitra,
federální ministerstvo hospodářství,
federální ministerstvo kontroly."

2. Čl. II zní:

"Čl. II

Ruší se federální ministerstvo zahraničního obchodu, federální ministerstvo

práce a sociálních věcí, federální ministerstvo dopravy, federální ministerstvo spojů, federální ministerstvo pro strategické plánování, Federální výbor pro životní prostředí a Federální úřad pro hospodářskou soutěž."

3. Čl. III zní:

"Čl. III

- (1) Pokud právní předpisy svěřují působnost
- a) federálnímu ministerstvu dopravy, federálnímu ministerstvu spojů, federálnímu ministerstvu pro strategické plánování nebo Federálnímu výboru pro životní prostředí, vykonává tuto působnost federální ministerstvo hospodářství,
 - b) federálnímu ministerstvu práce a sociálních věcí, vykonává tuto působnost federální ministerstvo financí,
 - c) federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu, vykonává tuto působnost
 1. v oblasti právní úpravy cel, celnictví a stanovení celních sazeb federální ministerstvo financí,
 2. v ostatních věcech federální ministerstvo zahraničních věcí.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije v těch případech, kdy působnost České a Slovenské Federativní Republiky podle článku I tohoto ústavního zákona přešla na Českou republiku a Slovenskou republiku."

4. Čl. IV zní:

"Čl. IV

- Majetková práva, práva a povinnosti z pracovněprávních a jiných vztahů přecházejí
- a) z federálního ministerstva dopravy, federálního ministerstva spojů, federálního ministerstva pro strategické plánování, Federálního výboru pro životní prostředí a Federálního úřadu pro hospodářskou soutěž na federální ministerstvo hospodářství,
 - b) z federálního ministerstva zahraničního obchodu na federální ministerstvo zahraničních věcí s výjimkou majetkových práv, práv a povinností z pracovněprávních a jiných vztahů v oblasti právní úpravy cel, celnictví a stanovení celních sazeb, která přecházejí na federální ministerstvo financí,
 - c) z federálního ministerstva práce a sociálních věcí na federální ministerstvo financí."

5. Čl. V a VI se zrušují.

Čl. VIII

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, jak vyplývá z pozdějších ústavních zákonů.

Čl.IX

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Stráský v. r.
vz. Šedivý v. r.

Ústavní zákon č. 541/1992 Sb. ze dne 13. listopadu 1992 o dělení majetku České a Slovenské Federativní Republiky mezi Českou republiku a Slovenskou republiku a jeho přechodu na Českou republiku a Slovenskou republiku

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

Tento ústavní zákon upravuje dělení majetku České a Slovenské Federativní Republiky mezi Českou republiku a Slovenskou republiku a jeho přechod na Českou republiku a Slovenskou republiku jakožto nástupnické státy České a Slovenské Federativní Republiky, a to na základě ústavně učiněného rozhodnutí majícího za následek zánik České a Slovenské Federativní Republiky. Dále upravuje zrušení Federálního fondu národního majetku, rozdělení a přechod jeho majetku na Fond národního majetku České republiky a Fond národního majetku Slovenské republiky v případě zániku České a Slovenské Federativní Republiky; podle tohoto ústavního zákona se rozdělí i majetek Státní banky československé.

Čl.2

Majetkem České a Slovenské Federativní Republiky, který je předmětem dělení podle čl. 1, jsou pro účely tohoto ústavního zákona:

- a) nemovitě a movitě věci ve vlastnictví České a Slovenské Federativní Republiky,1)
- b) státní finanční aktiva a pasiva České a Slovenské Federativní Republiky,
- c) měnová aktiva, pasiva a rezervy České a Slovenské Federativní Republiky,
- d) jiná majetková práva a závazky náležející České a Slovenské Federativní Republice a státním organizacím v působnosti České a Slovenské Federativní Republiky, nacházející se na území České a Slovenské Federativní Republiky i mimo toto území.

1) Čl. 4 odst. 4 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších ústavních zákonů.

Čl.3

(1) Principy dělení majetku uvedeného v čl. 2 jsou:

- a) územní princip, podle něhož přechází majetek na ten nástupnický stát, na jehož území se nachází; pro nemovitosti na území České republiky a Slovenské republiky se použije tento princip vždy, pro věci movité se použije v případech, kdy tyto věci vzhledem k jejich určení, účelu použití, popřípadě povaze tvoří příslušenství nemovitě věci,
- b) princip podílu počtu obyvatel České republiky a obyvatel Slovenské republiky, podle něhož přechází majetek na Českou republiku a Slovenskou republiku v poměru dva ku jedné; použije se pro dělení ostatního majetku, u něhož nelze použít princip podle písmene a).

(2) Při dělení majetku České a Slovenské Federativní Republiky se uplatňuje hospodárnost a zachování dalšího řádného využití tohoto majetku při spravedlivém majetkovém a finančním vypořádání.

(3) Při dělení majetku České a Slovenské Federativní Republiky se ve výjimečných případech, stanovených dohodou České republiky a Slovenské republiky, uzavřenou podle čl. 12 odst. 1, zachovává jedinečnost, podmiňující funkčnost tohoto majetku; tato dohoda určí rovněž další způsob využívání tohoto majetku a upraví i další související otázky.

(4) Práva a závazky, které se podle svého obsahu vztahují pouze k České republice nebo ke Slovenské republice, přecházejí na Českou republiku nebo Slovenskou republiku.

Čl.4

Členská kvóta České a Slovenské Federativní Republiky v Mezinárodním měnovém fondu, jakož i finanční závazky vůči Mezinárodnímu měnovému fondu se rozdělí podle principu, který určí Mezinárodní měnový fond. Kapitálové vklady České a Slovenské Federativní Republiky v Mezinárodní bance pro obnovu a rozvoj, Mezinárodní finanční korporaci, Mnohostranné agentuře pro investiční záruky a v Mezinárodním sdružení pro rozvoj, jakož i finanční závazky České a Slovenské Federativní Republiky ve vztahu k uvedeným finančním institucím, se dělí mezi Českou republiku a Slovenskou republiku podle čl. 3 odst. 1 písm. b), pokud se nepoužije čl. 3 odst. 4.

Čl.5

(1) Závazky, vyplývající z dříve přijatých finančních úvěrů ve volně směnitelných měnách - centrální devizový zdroj a bankovní aktiva v nesměnitelných měnách, vedené u Československé obchodní banky, a.s. se dělí ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky mezi Českou republiku a Slovenskou republiku podle principu uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. b).

(2) Poskytnuté a přijaté vládní úvěry se dělí ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky podle principu, uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. b), mezi Českou republiku a Slovenskou republiku, pokud u přijatých vládních úvěrů nebude s věřiteli dohodnuto jinak a pokud se nepoužije čl. 3 odst. 4.

(3) V dohodě o vypořádání majetku uvedeného v odstavci 2 mezi Českou republikou a Slovenskou republikou a uzavřené do dne zániku České a Slovenské Federativní Republiky určí Česká republika a Slovenská republika, která z republik bude u jednotlivých poskytnutých a přijatých vládních úvěrů nástupcem České a Slovenské Federativní Republiky.

Čl.6

(1) Majetek uvedený v čl. 2 přechází na Českou republiku a Slovenskou republiku dnem rozdělení, kterým je den podpisu dohody o předání a převzetí majetku zmocněnci pověřenými vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládami republik; součástí dohody je soupis předávaného majetku ke dni jeho přechodu. Tuto dohodu je možno uzavřít po nabytí účinnosti ústavně učiněného rozhodnutí majícího za následek zánik České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Jestliže majetek uvedený v čl. 2 nepřejde na Českou republiku a Slovenskou republiku do zániku České a Slovenské Federativní Republiky dnem rozdělení tohoto majetku podle odstavce 1, přechází na Českou republiku a Slovenskou republiku okamžikem zániku České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Majetek uvedený v odstavci 2 předávají ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky příslušné státní orgány a státní organizace České a Slovenské Federativní Republiky a přejímají jej tímto dnem příslušné státní orgány a státní organizace České republiky a Slovenské republiky, určené zákony národních rad, popřípadě vládou České republiky a vládou Slovenské republiky; součástí protokolu o předání a převzetí majetku, který podepisují statutární orgány státních orgánů a státních organizací České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, je soupis předávaného majetku ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky. Majetek České a Slovenské Federativní Republiky, nacházející se mimo její území, předávají ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky zmocněnci, pověřeni vládou České a Slovenské Federativní Republiky, a přejímají jej k tomuto dni zmocněnci, pověřeni vládou České republiky a vládou Slovenské republiky. Za státní orgány České a Slovenské Federativní Republiky se pro tento případ považují i Kancelář prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky, Kancelář Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a Úřad vlády České a Slovenské Federativní Republiky.

(4) Emisní banka České republiky a emisní banka Slovenské republiky převezmou ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky příslušnou část majetku, práv a povinností Státní banky československé.

Čl.7

Spolu s majetkem uvedeným v čl. 2 přechází na příslušné státní orgány a státní organizace České republiky a Slovenské republiky i s tímto majetkem spjatá spisová agenda, příslušná část archivu, poznatkové fondy a dokumentace průmyslového a jiného duševního vlastnictví.

Čl.8

(1) Majetek České a Slovenské Federativní Republiky, k němuž přísluší právo hospodaření státním podnikům v působnosti federace, přechází do vlastnictví České republiky nebo Slovenské republiky podle sídla státního podniku.

(2) Má-li státní podnik se sídlem na území jedné republiky vnitřní organizační jednotku na území druhé republiky, přechází majetek uvedený v odstavci 1, který slouží hospodaření této vnitřní organizační jednotky, do vlastnictví té republiky, na jejímž území se tato vnitřní organizační jednotka nachází.

(3) Práva a povinnosti zakladatelů státních podniků v působnosti federace přecházejí společně s majetkem podle odstavce 1 na státní orgány České republiky nebo státní orgány Slovenské republiky, příslušné podle zákonů národních rad.

(4) Má-li státní podnik se sídlem na území jedné republiky vnitřní organizační jednotku na území druhé republiky, přechází s majetkem podle odstavce 2 i obsah funkce zakladatele na státní orgán této republiky, příslušný podle zákona její národní rady.

(5) Dohoda České republiky a Slovenské republiky, uzavřená do zániku České a Slovenské Federativní Republiky, však může v odůvodněných případech stanovit, že pro majetek, který slouží k hospodaření vnitřních organizačních jednotek státních podniků, které se nacházejí na území druhé republiky, a pro obsah funkce zakladatele, který je s nimi spojen, se ustanovení odstavců 2 a 4 nepoužijí.

Čl.9

(1) Pro dokončení vypořádání nároků vzniklých rozdělením majetku České a Slovenské Federativní Republiky mezi Českou republikou a Slovenskou republikou se zřizuje Komise pro dokončení vypořádání majetku České a Slovenské Federativní Republiky po zániku České a Slovenské Federativní Republiky. Tato komise je složena rovným dílem ze členů jmenovaných vládou České republiky a vládou Slovenské republiky.

(2) Počet členů, způsob jednání a podmínky rozhodování, jakož i další podrobnosti činnosti této komise stanoví její statut, který vydají nejpozději do 31. prosince 1992 ve vzájemné dohodě vláda České republiky a vláda Slovenské republiky.

Čl.10

(1) Od účinnosti tohoto ústavního zákona do dne zániku České a Slovenské Federativní Republiky nelze převádět na Českou republiku a Slovenskou republiku majetek České a Slovenské Federativní Republiky, se kterým hospodaří státní orgány České a Slovenské Federativní Republiky, Státní banka československá, státní podniky a jiné státní organizace České a Slovenské Federativní Republiky; to platí i o jejich majetkových účastech na podnikání jiných právnických osob. Obdobně nelze převádět majetkové účasti České a Slovenské Federativní Republiky na podnikání právnických osob.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí pro

- a) majetek, který přechází na Českou republiku a Slovenskou republiku v souvislosti se změnou působnosti federace a republik,
- b) převody majetku v rámci obvyklého hospodaření,
- c) přechod majetku podle čl. 6 odst. 1.

Čl.11

(1) Dnem zániku České a Slovenské Federativní Republiky se zrušuje Federální fond národního majetku.

(2) Majetek, který náleží Federálnímu fondu národního majetku ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky, přechází tímto dnem na Fond národního majetku České republiky a Fond národního majetku Slovenské republiky; pro jeho dělení se použijí obdobně ustanovení tohoto ústavního zákona.

(3) Protokol o předání a převzetí majetku Federálního fondu národního majetku, jehož součástí je soupis předávaného majetku ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky, podepisují předseda prezidia Federálního fondu národního majetku, předseda prezidia Fondu národního majetku České republiky a předseda prezidia Fondu národního majetku Slovenské republiky.

Čl.12

(1) Do zániku České a Slovenské Federativní Republiky uzavřou Česká republika a Slovenská republika dohodu, jejímž předmětem je zejména závazek převzetí tohoto ústavního zákona do právních řádů nástupnických států ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky a společný výklad tohoto ústavního zákona oběma stranami dohody. Její součástí je rovněž dohoda o zachování celistvosti dokumentace uvedené v čl. 7 ve zvláštních případech zájmu na jejím dalším využití a dohoda o tomto využití Českou republikou a Slovenskou republikou za stejných podmínek.

(2) Součástí dohody podle odstavce 1 je i dohoda o způsobu rozhodování sporů vzniklých při dělení majetku České a Slovenské Federativní Republiky cestou arbitrážního řízení a závazek České republiky a Slovenské republiky, že nález arbitrážního orgánu je platný a vykonatelný na území České republiky a na území Slovenské republiky. Arbitrážním orgánem, stanoví-li tak dohoda republik, může být i komise zřízená podle čl. 9.

(3) Součástí dohody podle odstavce 1 je, v souladu s ustanovením čl. 3 odst. 2, i jiné majetkové a finanční vypořádání.

Čl.13

(1) Zrušení Federální bezpečnostní informační služby nejpozději ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky a vypořádání jejich majetkových a jiných poměrů stanoví zákon Federálního shromáždění.

(2) Dělení majetku Československé televize, Československého rozhlasu, Československé tiskové kanceláře, Československých státních drah, Správy pošt a telekomunikací Praha a Správy pošt a telekomunikací Bratislava a jeho přechod nejpozději ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky na Českou republiku a Slovenskou republiku obdobně podle tohoto ústavního zákona stanoví zákon Federálního shromáždění.

(3) Zrušení Československé akademie věd nejpozději ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky a vypořádání jejich majetkových a jiných poměrů stanoví zákon Federálního shromáždění.

(4) Zákon Federálního shromáždění může stanovit odchylně od principů podle čl. 3 odst. 1 dělení majetku Federálního fondu tržní regulace v zemědělství.

(5) Majetek Centra kupónové privatizace se rozdělí ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky mezi Centrum kupónové privatizace České republiky a Centrum kupónové privatizace Slovenské republiky takto:

a) movitý majetek mimo čistý výnos z prodeje kupónů podle územního principu,

b) čistý výnos z prodeje kupónů v poměru dvě celé dvacet devět setin ku jedné.

Podrobnosti dělení majetku Centra kupónové privatizace stanoví dohoda České republiky a Slovenské republiky uzavřená do zániku České a Slovenské Federativní Republiky.

(6) Dělení majetku České a Slovenské Federativní Republiky, k němuž přísluší právo hospodaření Tranzitnímu plynovodu, Československým aeroliniím, Čechofrachtu, bývalým podnikům zahraničního obchodu a jejich afilacím v zahraničí, a dělení dalšího majetku České a Slovenské Federativní Republiky určeného dohodou mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, pokud nebude upraveno zvláštními zákony, se provede na základě dohody mezi Českou republikou a Slovenskou republikou.

Čl.14

Ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky se zrušuje část pátá (§ 27 až 40) zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby.

Čl.15

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Stráský v.r.

v.z. Benda v.r.

Ústavní zákon č. 542/1992 Sb. ze dne 25. listopadu 1992 o zániku České a Slovenské Federativní Republiky

FS České a Slovenské Federativní Republiky respektujíc usnesení České národní rady a Národní rady Slovenské republiky usneslo se na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

(1) Uplynutím dne 31. prosince 1992 zaniká Česká a Slovenská Federativní Republika.

(2) Nástupnickými státy České a Slovenské Federativní Republiky jsou Česká republika a Slovenská republika.

Čl.2

Působnost České a Slovenské Federativní Republiky, která jí byla svěřena ústavními a jinými zákony, přechází na Českou republiku a na Slovenskou republiku dnem 1. ledna 1993.

Čl.3

(1) Zánikem České a Slovenské Federativní Republiky zanikají státní orgány České a Slovenské Federativní Republiky. Současně zanikají ozbrojené síly a ozbrojené bezpečnostní sbory České a Slovenské Federativní Republiky a rozpočtové a příspěvkové organizace napojené na státní rozpočet České a Slovenské Federativní Republiky a státní organizace v působnosti České a Slovenské Federativní Republiky, které byly zřízeny zákonem.

(2) Česká republika a Slovenská republika nesmějí po zániku České a Slovenské Federativní Republiky užívat státních symbolů České a Slovenské Federativní Republiky.

Čl.4

(1) Počínajíc dnem uvedeným v článku 2 náleží zákonodárná moc v České republice zákonodárnému sboru složenému z poslanců zvolených ve volbách v roce 1992 v České republice do Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky¹⁾ a do České národní rady.²⁾ Vnitřní poměry tohoto zákonodárného sboru stanoví v souladu s článkem 7 zákon České republiky.

(2) Počínajíc dnem uvedeným v článku 2 náleží zákonodárná moc ve Slovenské republice zákonodárnému sboru složenému z poslanců zvolených ve volbách v roce 1992 ve Slovenské republice do Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní

Republiky1) a do Slovenské národní rady.2),*) Vnitřní poměry tohoto zákonodárského sboru stanoví v souladu s článkem 7 zákon Slovenské republiky.

(3) Ustanovení zákona o volbách do Federálního shromáždění o uprázdnění mandátu3) zůstávají nedotčena.

1) Čl. 30 a 31 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci.

2) Čl. 102 ústavního zákona č. 143/1968 Sb.

*) Podle čl. 154 odst. 1 Ústavy Slovenské republiky č. 460/1992 Sb. od 1. října 1992 Národní rada Slovenské republiky.

3) § 49 zákona č. 47/1990 Sb., o volbách do Federálního shromáždění, ve znění zákona č. 59/1992 Sb. (úplné znění č. 60/1992 Sb.).

Čl.5

Pravomoc příslušející ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky vládě České a Slovenské Federativní Republiky náleží od 1. ledna 1993 na území České republiky vládě České republiky a na území Slovenské republiky vládě Slovenské republiky, pokud ústavní zákon České republiky nebo ústavní zákon Slovenské republiky nestanoví jinak.

Čl.6

(1) Pravomoc příslušející ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky Nejvyššímu soudu České a Slovenské Federativní Republiky náleží od 1. ledna 1993 na území České republiky Nejvyššímu soudu České republiky a na území Slovenské republiky Nejvyššímu soudu Slovenské republiky, nestanoví-li ústavní zákon České republiky nebo ústavní zákon Slovenské republiky jinak.

(2) Pravomoc příslušející ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky Ústavnímu soudu České a Slovenské Federativní Republiky vykonává od 1. ledna 1993 ve vztahu k orgánům, institucím a občanům na území České republiky Nejvyšší soud České republiky a ve vztahu k orgánům, institucím a občanům na území Slovenské republiky Nejvyšší soud Slovenské republiky, nestanoví-li ústavní zákon České republiky nebo ústavní zákon Slovenské republiky jinak.

Čl.7

Česká národní rada a Národní rada Slovenské republiky mohou ještě před zánikem České a Slovenské Federativní Republiky s účinností nejdříve od 1. ledna 1993 přijímat ústavní a jiné zákony, jimiž zabezpečí výkon působnosti, která přejde na Českou republiku a Slovenskou republiku podle článku 2.

Čl.8

(1) Česká republika a Slovenská republika jsou oprávněny ještě před zánikem České a Slovenské Federativní Republiky uzavírat smlouvy o úpravě vzájemných poměrů ve věcech, které náleží do působnosti České a Slovenské Federativní Republiky, s tím, že tyto smlouvy vstoupí v platnost po zániku České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Česká republika a Slovenská republika mohou ještě před zánikem České a Slovenské Federativní Republiky uzavírat mezinárodní smlouvy vůči třetím státům svým jménem s tím, že tyto smlouvy vstoupí v platnost po zániku České a Slovenské Federativní Republiky.

Čl.9

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Stráský v.r.

Kováč v.r.

Ústavní zákon č. 624/1992 Sb. ze dne 17. prosince 1992 o zániku funkce soudců a o skončení pracovních a služebních poměrů v souvislosti se zánikem ČSFR

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

Tento ústavní zákon upravuje v souvislosti se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky¹⁾ zánik funkce soudců Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky, Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky a vojenských soudů, funkce prokurátorů a vyšetřovatelů Generální prokuratury České a Slovenské Federativní Republiky a vojenských prokuratur. Dále upravuje skončení pracovních poměrů a zánik a skončení služebních poměrů ve státních orgánech České a Slovenské Federativní Republiky, v ozbrojených silách a v ozbrojených bezpečnostních sborech České a Slovenské Federativní Republiky, v rozpočtových a příspěvkových organizacích napojených na státní rozpočet České a Slovenské Federativní Republiky a ve státních organizacích v působnosti České a Slovenské Federativní Republiky zřízených zákonem.

1) Ústavní zákon č. 542/1992 Sb., o zániku České a Slovenské Federativní Republiky.

Čl.2

Uplynutím dne 31. prosince 1992

- a) zanikají funkce soudců Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky, Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky a vojenských soudů, funkce prokurátorů a vyšetřovatelů Generální prokuratury České a Slovenské Federativní Republiky a vojenských prokuratur,
 - b) zanikají služební poměry vojáků z povolání ozbrojených sil České a Slovenské Federativní Republiky; to neplatí, pokud se podle zákona České republiky nebo zákona Slovenské republiky stávají tito vojáci dnem 1. ledna 1993 vojáky z povolání ozbrojených sil České republiky nebo ozbrojených sil Slovenské republiky,
 - c) končí služební poměry policistů ozbrojených bezpečnostních sborů České a Slovenské Federativní Republiky;²⁾ to neplatí, pokud na základě dohod mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Českou republikou a Slovenskou republikou se tito policisté stávají dnem 1. ledna 1993 policisty ozbrojených bezpečnostních sborů České republiky nebo ozbrojených bezpečnostních sborů Slovenské republiky,
 - d) končí pracovní poměry pracovníků státních orgánů a organizací uvedených v článku 1, jakož i pracovněprávní vztahy vzniklé na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr uzavřených těmito státními orgány a organizacemi; to neplatí, pokud se podle zákona České republiky nebo zákona Slovenské republiky nebo na základě dohod mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Českou republikou a Slovenskou republikou stávají tito pracovníci dnem 1. ledna 1993 pracovníky státních orgánů a organizací České republiky nebo státních orgánů a organizací Slovenské republiky.
-

2) Zákon č. 333/1991 Sb., o Federálním policejním sboru a Sboru hradní policie.
Zákon č. 230/1992 Sb., o Federální železniční policii.

Čl.3

(1) Poslancům, kteří byli ve volbách v roce 1992 zvoleni do Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky

a) v České republice a nestávají se podle zákona České republiky dnem 1. ledna 1993 členy zákonodárského sboru České republiky,³⁾ nebo

b) ve Slovenské republice a nestávají se podle zákona Slovenské republiky dnem 1. ledna 1993 členy zákonodárského sboru Slovenské republiky,⁴⁾

náleží příspěvek ve výši šestinásobku platu a náhrad výdajů poslanců Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky.⁵⁾

(2) Soudcům Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky, jejichž funkce soudce zanikne podle článku 2 písm. a), náleží pouze příspěvek ve výši šestinásobku platu soudce Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky.⁶⁾

(3) Soudcům Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky a soudcům vojenských soudů, jejichž funkce zanikne podle článku 2 písm. a), náleží příspěvek ve výši šestinásobku jejich platu.

(4) Vojákům z povolání ozbrojených sil České a Slovenské Federativní Republiky, kterým služební poměr zanikne podle článku 2 písm. b), přísluší náležitosti jako při zániku služebního poměru z důvodu snížení počtů ozbrojených sil nebo při jejich reorganizaci.⁷⁾

(5) Policisté ozbrojených bezpečnostních sborů České a Slovenské Federativní Republiky, kterým skončí služební poměr podle článku 2 písm. c), mají nároky⁸⁾ jako při skončení služebního poměru v důsledku organizačních změn.⁹⁾

(6) Pracovníkům, kterým skončí pracovní poměr podle článku 2 písm. d), náleží odstupné podle zvláštního zákona¹⁰⁾ stejně, jako kdyby jim pracovní poměr skončil výpovědí danou organizací z důvodu zrušení nebo přemístění organizace nebo její části.¹¹⁾

(7) Příspěvky, náležitosti, nároky a odstupné podle odstavců 1 až 6 musejí být vyplaceny nejpozději do 31. prosince 1992.

3) Zákonodárský sbor ustavený ústavním zákonem České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.

4) Zákonodárský sbor ustavený ústavním zákonem Slovenské národní rady č. 460/1992 Sb., Ústava Slovenské republiky.

5) § 1, § 3 odst. 1 a § 5 zákona č. 304/1990 Sb., o platu a náhradách výdajů poslanců Federálního shromáždění.

6) Věta první § 3 zákona č. 491/1991 Sb., o organizaci Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky a o řízení před ním.

7) § 26 odst. 1 písm. c) zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 361/1992 Sb.).

8) § 96 a násl. zákona č. 334/1991 Sb., o služebním poměru policistů zařazených ve Federálním policejním sboru a Sboru hradní policie, ve znění pozdějších předpisů.

9) § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 334/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- 10) Zákon č. 195/1991 Sb., o odstúpném poskytovaném při skončení pracovního poměru.
11) § 46 odst. 1 písm. a) zákoníku práce.

Čl.4

(1) Práva a povinnosti ze zaniklých a skončených služebních poměrů a skončených pracovních poměrů ke státním orgánům a organizacím České a Slovenské Federativní Republiky zaniklým nebo zrušeným v souvislosti se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky a ze vztahů s těmito poměry souvisejících, které nebyly vypořádány ke dni 31. prosince 1992, přecházejí na Českou republiku a na Slovenskou republiku a budou vypořádány na základě dohody uzavřené nejpozději do 31. prosince 1992 mezi Českou republikou a Slovenskou republikou podle právních předpisů platných v době jejího uzavření; obdobně se postupuje i při vypořádání nároků vzniklých v souvislosti s poskytnutím příspěvku podle článku 3 odst. 1 poslancům Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Pro vypořádání práv a povinností podle odstavce 1 se zřizuje Komise. Tato Komise je složena rovným dílem ze členů jmenovaných vládou České republiky a vládou Slovenské republiky.

(3) Počet členů, způsob jednání a podmínky rozhodování, jakož i další podrobnosti činnosti této Komise stanoví její statut, který vydají do 31. prosince 1992 ve vzájemné dohodě vláda České republiky a vláda Slovenské republiky.

Čl.5

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Stráský v. r.
Kováč v. r.

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb. ÚSTAVA ČESKÉ REPUBLIKY ze dne 16. prosince 1992

XX

Ústavní zákon č. 4/1993 Sb. České národní rady ze dne 15. prosince 1992, o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

(1) Ústavní zákony, zákony a ostatní právní předpisy České a Slovenské Federativní Republiky platné v den zániku České a Slovenské Federativní Republiky na území České republiky zůstávají nadále v platnosti. Nelze však použít ustanovení podmíněná toliko existencí České a Slovenské Federativní Republiky a příslušností České republiky k ní.

(2) Pokud ústavní zákony, zákony a ostatní právní předpisy přijaté před zánikem České a Slovenské Federativní Republiky spojují práva a povinnosti s územím České a Slovenské Federativní Republiky a státním občanstvím České a Slovenské Federativní Republiky,

rozumí se tím území České republiky a státní občanství České republiky, pokud zákon nestanoví jinak.

Čl.2

V případě rozporu mezi právními předpisy České republiky vydanými před zánikem České a Slovenské Federativní Republiky a předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 1 téže právní síly, se postupuje podle právního předpisu České republiky.

Čl.3

(1) Působnost Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a jeho předsednictva podle předpisů uvedených v čl. 1 odst. 1 zánikem České a Slovenské Federativní Republiky přebírá Česká národní rada a její předsednictvo.

(2) Působnost vlády České a Slovenské Federativní Republiky podle předpisů uvedených v čl. 1 odst. 1 zánikem České a Slovenské Federativní Republiky přebírá vláda České republiky.

(3) Působnost ústředních orgánů státní správy České a Slovenské Federativní Republiky zánikem České a Slovenské Federativní Republiky přebírají ústřední orgány státní správy České republiky, které jsou podle předpisů o působnosti ústředních orgánů státní správy České republiky podle povahy věci k tomu zřízeny nebo jimž je tato působnost podle povahy věci nejbližší. V pochybnostech rozhodne vláda České republiky nařízením.

(4) Místo ostatních orgánů státní správy České a Slovenské Federativní Republiky se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky zřizují orgány státní správy České republiky, které přebírají odpovídající působnosti podle předpisů uvedených v čl. 1 odst. 1, nestanoví-li zákon jinak.

(5) Působnost Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky a Generální prokuratury České a Slovenské Federativní Republiky včetně Hlavní vojenské prokuratury podle předpisů uvedených v čl. 1 odst. 1 zánikem České a Slovenské Federativní Republiky přebírá Nejvyšší soud České republiky a Generální prokuratura České republiky. Místo vojenských obvodových soudů České a Slovenské Federativní Republiky a vojenských obvodových prokuratur České a Slovenské Federativní Republiky, jakož i místo vyšších vojenských soudů České a Slovenské Federativní Republiky a vyšších vojenských prokuratur České a Slovenské Federativní Republiky se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky v týchž místech a pro tytéž obvody zřizují vojenské obvodové soudy České republiky a vojenské obvodové prokuratury České republiky, vyšší vojenské soudy České republiky a vyšší vojenské prokuratury České republiky, které přebírají odpovídající působnosti podle předpisů uvedených v čl. 1 odst. 1.

(6) Orgány České republiky zřízené podle odstavce 4 a odstavce 5 věty druhé mohou být zákonem rušeny a jejich působnost může být zákonem měněna.

Čl.4

Majetková a jiná práva a závazky České a Slovenské Federativní Republiky přecházejí jejím zánikem na Českou republiku v rozsahu stanoveném ústavním zákonem Federálního shromáždění nebo smlouvou mezi Českou republikou a Slovenskou republikou. Na takto přešlá práva a závazky se vztahují předpisy o hospodaření s majetkem České

republiky a o prozatímní správě národního majetku. Příslušným ústředním orgánem státní správy je ministerstvo financí.

Čl.5

(1) Česká republika uznává všechny státy a vlády, které ke dni svého zániku uznávala Česká a Slovenská Federativní Republika.

(2) Česká republika přebírá práva a závazky neuvedené v čl. 4, které pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku ke dni jejího zániku vyplývaly z mezinárodního práva s výjimkou závazků České a Slovenské Federativní Republiky spojených s územím, na které se vztahovala svrchovanost České a Slovenské Federativní Republiky, ale nevztahuje se na ně svrchovanost České republiky. Tím nejsou dotčeny nároky České republiky vůči Slovenské republice vyplývající z plnění mezinárodněprávních závazků České a Slovenské Federativní Republiky, které Česká republika převzala podle tohoto ustanovení.

Čl.6

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 31. prosince 1992.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

Usnesení č. 5/1993 Sb. České národní rady ze dne 15. prosince 1992 k přijetí ústavního zákona České národní rady o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky

Česká národní rada se usnesla takto:

Česká národní rada konstatuje, že přijetím tohoto ústavního zákona se upravují ústavní poměry České republiky, k čemuž je oprávněna toliko Česká národní rada.

Česká národní rada vychází z toho, že žádný výklad stávajících právních norem nepřipouští zpochybnění kontinuity zákonodárné moci, jejíž nositelkou je ve smyslu tohoto ústavního zákona Česká národní rada.

Uhde v. r.

Ústavní zákon č. 29/1993 Sb. České národní rady ze dne 22. prosince 1992 o některých dalších opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl.1

Dnem nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona se stávají soudci přidělenými k výkonu funkce k Nejvyššímu soudu České republiky, pokud s tím souhlasí, ti soudci Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, kteří jimi byli ke dni 31. prosince 1992.

Čl.2

(1) Dnem nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona se stávají soudci vojenských soudů České republiky, pokud s tím souhlasí, ti soudci vojenských soudů České a Slovenské Federativní Republiky, kteří jimi byli ke dni 31. prosince 1992.

(2) Soudci uvedení v odstavci 1 se k výkonu funkce považují za přidělené

- a) k vyšším vojenským soudům České republiky v sídlech vyšších vojenských soudů České a Slovenské Federativní Republiky, u nichž vykonávali funkci soudce,
- b) k vojenským obvodovým soudům České republiky v sídlech vojenských obvodových soudů České a Slovenské Federativní Republiky, u nichž vykonávali funkci soudce.

Čl.3

Soudci Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky a vojenských soudů České a Slovenské Federativní Republiky, kteří se stali soudci soudů České republiky podle čl. 1 a 2 se považují za soudce jmenované podle Ústavy České republiky.

Čl.4

Byl-li soudci, který se stal soudcem soudu České republiky podle článků 1 a 2, vyplacen příspěvek podle zvláštního předpisu,¹⁾ je povinen tento příspěvek vrátit.

1) Čl. 3 odst. 3 ústavního zákona č. 624/1992 Sb., o zániku funkce soudců a o skončení pracovních a služebních poměrů v souvislosti se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky.

Čl.5

Dnem nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona se stávají prokurátory a vyšetřovateli prokuratury přidělenými k výkonu funkce k prokuratuře České republiky, pokud s tím souhlasí, ti prokurátoři a vyšetřovatelé prokuratury Generální prokuratury České a Slovenské Federativní Republiky, kteří jimi byli ke dni 31. prosince 1992.

Čl.6

(1) Dnem nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona se stávají prokurátory a vyšetřovateli prokuratury vojenských prokuratur České republiky, pokud s tím souhlasí, ti prokurátoři a vyšetřovatelé vojenských prokuratur České a Slovenské Federativní Republiky, kteří jimi byli ke dni 31. prosince 1992.

(2) Prokurátoři a vyšetřovatelé prokuratury uvedení v odstavci 1 se k výkonu funkce považují za přidělené

- a) k vyšším vojenským prokuraturám České republiky v sídlech vyšších vojenských prokuratur České a Slovenské Federativní Republiky, u nichž vykonávali funkci prokurátora a vyšetřovatele prokuratury,
- b) k vojenským obvodovým prokuraturám České republiky v sídlech vojenských obvodových prokuratur České a Slovenské Federativní Republiky, u nichž vykonávali funkci prokurátora a vyšetřovatele prokuratury.

Čl.7

Pracovníci, kteří byli ke dni 31. prosince 1992 pracovníky Kanceláře Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona, pokud s tím souhlasí, pracovníky Nejvyššího soudu České republiky.

Čl.8

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r. Klaus v. r.